

PORT
PAYE
HELLAS

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰανουάριος 1993
Τιμή Φύλλου δρχ. 100

ΕΤΟΣ ΜΓ' - Αριθ. Φύλλου 852
Γραφεία Κάνιγγος 32 - Αθήνα 106 82 ΤΗΛ. 36.28.280

Θ
Ε
Ο
Φ
Α
Ν
Ε
Ι
Α

1
9
9
3

Ὁ μέγας ἀγίασμός τῶν Θεοφανείων ἐν τῇ ἐξέδρᾳ. Ὁ Μακαριώτατος πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν Πειραιῶς κ. Γερόντιον, Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιον καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνον καὶ ἄλλας προσωπικότητας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΥΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Σεπτή Ίεραρχία. Τίμιον πρεσβυτέριον καί όσιω-
τάτη χορεία τών Μοναχών.

Ήξιότιμοι Κύριοι Βουλευταί.

Λαέ του Κυρίου περιούσιε, ό φρυκτωρών επί τών
τετιμημένων επάλξεων της όρθοδοξίας.

Θεού ευδόκία εισήλθομεν εις την νέαν χρονικήν
περίοδον του έτους 1993.

Αί δυσμενείς όμως διεθνείς συνθήκαι πού συνο-
δεύουν την είσοδον του νέου έτους εις την ροήν
του χρόνου, είναι καταθλιπτικά καί άγχώδεις διά
τό άβέβαιον μέλλον της ανθρωπότητας, λόγω τών
ραγδαίων εξελίξεων, καί ιδιαίτέρως διά τό πολυβα-
σανισμένον Έθνος μας, χωρίς άλλην έλπίδα σωτη-
ρίας ειμή την άνωθεν παρέμβασιν του έλθόντος εις
τόν κόσμον Λυτρωτού, όστις καί άρχηγός καί χορη-
γός άληθούς ειρήνης τυγχάνει κατά την ιδίαν Αυ-
τού μαρτυρίαν. «Ειρήνην την έμην δίδωμι υμίν, ου
καθώς ό κόσμος δίδωσιν εγώ δίδωμι υμίν».

Κατά την άμετρον τούτου ευσπλαχνίαν καί αγα-
θότητα αξιούμεθα καί κατά τό παρόν έτος νά έορ-
τάσωμεν την θείαν ένανθρώπησιν Του καί την έν
Ίορδάνη θείκην επιφάνειαν, συνεπείς προς τά άπ'
άρχης έκκλησιαστικά καθεστώτα.

Συνεπείς ώσαύτως καί προς την παράδοσιν τών
άειμνήστων πρωτοπόρων του ίεροϋ της πίστεως
ήμών άγώνος, επιτελούμεν σήμεραν έν επισήμω
τελετή τό ιερόν καθήκον του καθαγιασμού τών
υδάτων εις ένδειξιν τιμής προς την πατερικήν
παράδοσιν, ήν σεβόμεθα ως ιεράν παρακαταθήκην
καί τηρούμεν άπαραχαράκτως χάριτι Θεού.

Ούτω, διατηρούμεν έν ισχύει τό πατροπαράδο-
τον έκκλησιαστικόν έορτολόγιον ως θεσμικόν καί
καθηγιασμένον, υπήκοντες εις την του Παύλου
προς Τιμόθεον έντολήν: «Ό Τιμόθεε την παρακα-
ταθήκην φύλαξον έκτρεπόμενος τάς βεβήλους
κενοφωνίας καί αντιθέσεις της ψευδωνύμου γνώ-
σεως ήν τινές επαγγελλόμενοι περί την πίστιν ήστό-
χησαν».

Όθεν, καταβάλλομεν άγώνα 69 έτών κατά τών
καινοτομιών, καί της παραχαράξεως της πίστεώς
μας υπό τών νεωτεριστικών τάσεων της έποχής
μας, πειθαρχούντες μάλλον προς την έντολήν καί
πάλιν του Παύλου έντελλομένου προς Τιμόθεον,
«άγωνίζου τόν καλόν άγώνα της πίστεως».

Τοιοϋτος ό χαρακτήρ της έορτής μας σήμεραν
εϋλογημένη όμήγυρις τών πιστών. Όμολογείται
ότι «Σήμεραν τών υδάτων αγιάζεται ή φύσις» καί

έορτάζεται σήμεραν συμφώνως προς τά ιερά
θέσμια κατά τά 3/4 τών ανά την ύψηλιον όρθοδόξων
ή έορτή τών Θεοφανείων.

Έν δέ τη έκπληρώσει του ύψηλου τούτου καθή-
κοντος ύψοϋμεν φωνήν ικέσιον προς τόν βαπτίζο-
μενον Σωτήρα Χριστόν, όπως ό διά του θείου βαπτι-
σμού φωτίζων πάντα άνθρωπον, φωτίση καί τούς
ήγέτας της Έλλαδικής Έκκλησίας προς έπιστρο-
φήν εις τάς πηγάς της εύσεβείας καί τάς σεπτάς
παραδόσεις, άποτείχισιν άπό τάς συναγωγάς τών
αίρετικών, ένωσιν τών διεστώτων της Έκκλησίας
καί ποδηγεσίαν του λαού εις σωτηρίους όδούς.

Τότε ή ευλογία του Θεού καί πάλιν θέλει επέλθη
πλουσία εις τό Έθνος μας διασκορπίζουσα τά συσ-
σωρευθέντα δεινά καί την άπειλήν του πολέμου
καί εγκαθιδρύουσα ειρήνην σταθεράν καί ευημε-
ρίαν εις τόν λαόν Αυτού.

«Έπιστράφητε προς με καί επιστραφήσωμαι
λέγει Κύριος ό Θεός». Τοϋτο τό σωτήριο μήνυμα
ας έγκολπωθώμεν αγαπητοί έν τη πράξει, ως μονα-
δικήν σωτηρίαν καί διέξοδον εκ του άδιεξόδου τών
ήμερών μας.

Κατά τάς κρίσιμους τούτας ήμέρας ή καθ ήμάς
Έκκλησία έκτενώς καί διαπύρως εύχεται, όπως
θεία συνάρσει εύδοθώσι αι άγωνιώδεις προσπά-
θειαι της Ήγείας του Έθνους μας προς δικαίωσιν
της ιστορικής άληθείας ότι ή Μακεδονία είναι μία
καί έλληνική άνέκαθεν.

Καί επ εύκαιρία της παρούσης συνάξεως, δέησιν
θερμήν αναπέμφωμεν όμοϋ προς Κύριον υπέρ του
Έθνους ήμών λόγω της επικινδύνου τροπής της Έ-
θνικής μας υποθέσεως εις τά Ήνωμένα Έθνη.

«Δέσποτα Κύριε, ό Θεός ήμών, σου δεόμεθα καί
σε παρακαλούμεν ήμείς οί άμαρτωλοί καί άνάξιοι
δούλοι σου, όπως επιβλέψης επί την δέησιν ήμών
τών άμαρτωλών καί άχρείων οικετών σου, καί
έλεήσης ήμάς· ότι Δέσποτα, αι άνομiai ήμών, καί αι
άμαρτίαι υπερέσαν τάς κεφαλάς ήμών, έγενήθη-
μεν όνειδος τοις έθνεσι, μκτηρισμός καί χλευα-
σμός τοις περικύκλω άθέοις αίρετικοίς καί Άγαρη-
νοίς· καί έταπεινώθημεν έως θανάτου, διά τάς
άμαρτίας καί άνομίας καί βλασφημίας ήμών.

Μή σιγήσης, μηδέ καταπραΰνεις ό Θεός άνταπό-
δοσιν τοις υπερηφάνοις ότι ιδού οί έχθροί σου
ίσχυσαν καί οί μισούντες σε ήσαν κεφαλήν· επί τόν
λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην, καί έβου-

λεύσαντο κατά τῶν Ἀγίων σου. Εἶπον· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτούς, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα ἑλληνισμοῦ ὀρθοδόξου.

Ἄλλ' ἄνες, Κύριε, ἄνες ὁ φιланθρωπότατος Θεός· οἰκτείρησον ὁ συμπαθέστατος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἐπὶ πλεόν ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἐκτριβώμεν· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἵνα μὴ γενώμεθα ὡς τὸ ἀπαρχῆς καὶ πρό τοῦ γενέσθαι ἀλλὰ γενοῦ μεθ' ἡμῶν ὡς μαχητῆς ἰσχυρός, ὅτι οὐκ ἄδυναται παρά σοί σῶζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις. Κατίσχυσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθάμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τεθαρρήκαμεν· καὶ πιστωθῇτω δὴ τὸ ρῆμα σου, Κύριε, ὃ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἰ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ ὑψωθῇτω κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ

καταισχυνθῇτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, καὶ πτοηθῇτωσαν οἱ ἐκφοβοῦντες ἡμᾶς, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπωλέσθωσαν, καὶ συντριβῇτω ἡ ἰσχύς αὐτῶν, καὶ ἡ δυναστεία αὐτῶν μὴ ὑπαρξάτω· καὶ γνῶτωσαν ἅπαντες ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σύ ὁ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα· καὶ σέ δεῖ προσκυνεῖν τὸν ἀληθινόν Θεόν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Ἡ δὲ χάρις καὶ εὐλογία τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Χριστοῦ εἶησαν διαπαντός συμπαροῦσαι ἐν τῇ ζωῇ τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Ἀμήν

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

Μετά ἰδιαίτερας λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρέπειας ἐτελέσθη εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ Μεγαλὸνυμος Ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, μέ τὴν παρουσίαν Βουλευτῶν καὶ λοιπῶν ἐπισήμων καὶ τὴν συρροὴν χιλιάδων πιστῶν. Ἡ Ἱερὰ Τελετὴ τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων εἰς τὸν κεντρικόν λιμένα.

Ἀπὸ ὁρθροῦ βαθέος οἱ πιστοὶ κατέκλυσαν τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ περὶ τὴν 10ην ὥραν κατέφθασαν μέ ἐπικεφαλῆς τοὺς ἐφημερίους, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνθα ἐτελέσθη πανηγυρική θεία λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου.

Περὶ τὴν 10.30 ὥραν ἐξεκίνησεν ἡ σχηματισθεῖσα μακρά λιτανευτική πομπή, μέ προορισμόν τὸν κεντρικόν λιμένα, ἀφ' οὗ θά ἐτελεῖτο ὁ Ἀγιασμός τῶν ὑδάτων. Ὑπῆρξεν αὕτη ἀληθῶς μεγαλειώδης!

Προηγεῖτο κρανοφόρος μοτεσυκλεττιστὴς τῆς Τροχαίας Πειραιῶς. Ἐκολούθουν ἡ ἰδιωτικὴ μουσική «μπάντα», αἱ εὐσταλεῖς νεάνιδες μέ τὰς τοπικὰς ἐνδυμασίας (Σαλαμίνας, Μακεδονίας κ.ἄ.), τὰ Ἐξαπτέρυγα, τὰ Λάβαρα καὶ αἱ Σημαῖαι, αἱ κορασίδες τῶν Κατηχ. Σχολείων μέ λευκὰς καὶ κιτρίνας στολὰς, ἐν σχήματι σταυροῦ, τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν καὶ τῶν μοναζουσῶν, ἡ πολυμελὲς μουσικὴ «μπάντα» τοῦ Λιμεν. Σώματος, ὑπὸ τὴν δ/σιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ ὑποπλ. λιμ. κ. Σ. Νικολοῦζου, ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία ὑπὸ τὴν δ/σιν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Μ. Μακρῆ.

Τὴν ἐπιβλητικὴν ἱερὰν πομπὴν συνεπλήρωνον ἡ τελεταρχία ἐκ τῶν πανοσ. ἀρχιμ. Βασιλείου Λιάτσου, Ἀνθίμου Καραμήτρου καὶ Χρυσοστόμου

Βάρκα μέ ἐπικεφαλῆς τὸν τελετάρχην πανοσ. ἀρχιμ. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον. Οἱ ἱερεῖς μέ τὰ ποικιλλόχρωμα ἁμφιά των, ὁ πανοσ. ἀρχιμ. Ἀζαρίας Ὁρολογῆς κρατῶν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὁ πανοσ. ἀρχιμ. Ἀκάκιος Χαλίκος, φέρων μοναχικὸν μανδύαν μετὰ πετραχηλίου καὶ κρατῶν ἐπὶ δίσκου τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιόν Σταυρόν.

Ἐκολούθουν οἱ Συνοδικοὶ Σεβ/τοι Μητροπολίται Χίου, Οἰνουσῶν καὶ Ψαρρῶν κ. Στέφανος, Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος καὶ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος. Καὶ τελευταῖος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος Β' κρατῶν τὸν Σταυρόν εὐλογίας, ἐν τῷ μέσω τῶν ἱεροδιακόνων Γρηγορίου Ταυλαρίου καὶ Γρηγορίου Μαρκοπούλου, περιστοιχιζόμενοι τιμητικῶς ὑπὸ Ἀστυνομ. δυνάμεως. Καὶ ὅλην τὴν ὄντως μεγαλοπρεπὴ πομπὴν ἐκλείνει τὸ μέγα πλῆθος τῶν πιστῶν.

Ἡ πομπή πορευόμενη ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ρετσίνα καὶ Δ. Γούναρη, εἰσῆλθεν τελικῶς εἰς τὴν παραλιακὴν ὁδὸν Μισοῦλη καὶ ἔφθασε περὶ ὥραν 11.30 εἰς τὸ παρά τὸν Ἐμποροναυτιλιακὸν Κέντρον χώρον τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, πλεόντα εἰς τὴν Κυανόλευκον καὶ τοὺς Ἐθνικοὺς θυρεοὺς. Εἰς τὴν εἰσόδον

άνεμενον ὁ κυριάρχης Μητροπολίτης τῶν Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Σεβ. κ. Γερόντιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἀντωνίου καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς Πρωτοσύγγελος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς πανοσ. ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος.

Ἐτέρωθεν, οἱ Βουλευταί, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς ἀντιδήμαρχος, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ἀ' Λιμεν. Τμήματος, καὶ ὁ Προϊστάμενος τῆς Τροχαίας Πειραιῶς.

Ἀνελθόντων πάντων ἐπὶ τῆς καταλλήλως στολισμένης εἰδικῆς Ἐξέδρας, ἤρχισε ἡ ἱερά Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων ὑπὸ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου. Ἀνεγνώσθησαν αἱ εὐχαὶ ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων, ἐνῶ ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία ἔψαλλε τοὺς ἐπικαίρους ὕμνους μελωδικῶς. Ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Σεβ. κ. Γερόντιος ἀνέγνωσε τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε καὶ εἰδικὴν εὐχὴν ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ κρίσιμου ἐθνικοῦ μας θέματος τῆς Μακεδονίας καὶ ἐξεφώνησε σύντομον ἐμπνευσμένον καὶ μεστόν ὑψηλῶν νοημάτων λόγον. (δημοσιεύεται εἰς τὴν 1η σελίδα ἀντὶ κυρίου ἀρθρου).

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος, ἔρριψε τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνῶ ἐψάλλετο εὐφώνως τὸ «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε...», τὰ ἐλλειψισμένα πλοῖα ἐσύριζον ἐκκωφαντικῶς καὶ αἱ μουσικαὶ «μπάνται», ἰδιωτικὴ καὶ κρατικὴ, ἀνέκρουον τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον. Δεύτερος ἔρριψε τὸν Σταυρόν ὁ Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ τρίτος ὁ Ἀ' χαρνῶν κ. Ἀθανάσιος, τρεῖς δὲ νεαροὶ ἐβούτηξαν, εἰς μάτην, διότι ὁ Σταυρὸς ἦτο δεμένος διὰ κορδέλλας.

Ψυχικὴ εὐφροσύνη καὶ πνευματικὴ ἀνάτασις ἐπεκράτησε κατὰ τὴν εὐσημον αὐτὴν στιγμὴν εἰς ὁλόκληρον τὸν πιστὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος μετὰ βαθείας εὐλαβείας καὶ κατανύξεως παρηκολούθει σταυροκοπούμενος!

Ἐν τέλει, ὁ τελετάρχης πανοσ. ἀρχιμ. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος ἀνέγνωσε θερμὸν εὐχαριστήριον καὶ εὐχετήριο λογίδριον τοῦ διοργανωτοῦ τοῦ λαμπροῦ ἑορτασμοῦ Σεβ. κ. Γεροντίου (δημοσιεύεται κατωτέρω) καὶ ὁ ὑπεύθυνος τῶν δημοσίων σχέσεων Ἐπίτιμ. δικηγόρος κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος ἀνεφώνησε: «Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία, Ζήτω τὸ Ἔθνος, ἡ Μακεδονία εἶναι μία καὶ ἑλληνικὴ καὶ θὰ παραμείνῃ ἑσσεὶ μία καὶ Ἑλληνικὴ» καὶ οἱ χιλιάδες τῶν πιστῶν ἀντιφώνησαν, πλήρεις ἱεροῦ καὶ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ!

Καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ Μεγαλάνυμος Ἑορτή, καὶ ἡ ἱερά πομπή, ἀνασηματισθεῖσα ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου, κατὰ τὴν ἀπο-

χώρησιν δὲ τῶν ἁγίων ἀρχιερέων, αἱ μουσικαὶ «μπάνται» ἐπαιάνιζον τιμητικῶς τὸ ἐμβατήριον τῆς Σημαίας καὶ οἱ πιστοί, διαγκωνιζόμενοι λόγῳ τοῦ ἀπείρου πλήθους, προσεκύνουν εὐλαβῶς καὶ κατησπάζοντο τὰς σεπτὰς χεῖρας τούτων.

Τὴν Ἑορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν ὁ Βουλευτῆς καὶ πρώην Ὑπουργὸς κ. Α. Ντεντιδάκης, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Ἡ. Βουγιουκλάκης, Ἱ. Τραγάκης, Γ. Μπουγάς καὶ Ἱ. Νιώτης. Ὁ ἀντιδήμαρχος Πειραιῶς κ. Μ. Ἀγιανίδης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ κ. Δημάρχου. Ὁ ἀντιπλοίαρχος Λιμ. κ. Δ. Ἀνδρουτσός, ὁ Διοικητὴς τῆς Τροχαίας Πειραιῶς κ. Ἱ. Λιουνέας, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλην. Ὁρθοσκευτικῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ. κ. Ι. Ἀγγελόπουλος μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως Θεολόγου κ. Σ. Καραμήτσου, ὁ Δ/ντῆς τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» κ. Χ. Χαλβατζῆς κ.ἄ.

Ὑποβάλλομεν εἰς τὸν κυριάρχην Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Γερόντιον τὰ θερμότερα συγχαρητήριά μας, διὰ τὴν λαμπράν, ἐξαιρετικὴν ὄντως ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ, ὀφειλομένην πρωτίστως εἰς τὰς ἀόκνους καὶ φιλοτίμους προσπάθειας καὶ τὸ ὀργανωτικὸν πνεῦμα τοῦ Πρωτοσυγγέλου τῆς θεοσηρίκτου Μητροπόλεως Πειραιῶς πανοσ. ἀρχιμ. π. Γεροντίου Λουδάρου καὶ τοῦ ὑπευθύνου ἐπὶ τῶν Δημοσ. Σχέσεων ἐμπείρου κ. Ν. Ἀναγνωστοπούλου, οἱ ὅποιοι εἶναι ἄξιοι παντός ἐπαίνου, διὰ τὴν μέχρι καὶ τῆς ἐσχάτης λεπτομερείας ἀρτίαν προετοιμασίαν τῆς μεγαλωνύμου Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν συνετέλεσαν, ἀναμφισβητήτως, ὁ τελετάρχης πανοσ. ἀρχιμ. π. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος, διὰ τὴν τάξιν κατὰ τὴν μακράν διαδρομὴν τῆς πολυπληθοῦς ἱερᾶς πομπῆς. Ἡ ἐκλεκτὴ Βυζαντινὴ Χορωδία τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. Μακρῇ διὰ τὴν, ὑπὸ τὴν δ/σιν αὐτοῦ, μελωδικὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐπικαίρων ἐκκλ. ὕμνων, τόσον κατὰ τὴν πομπήν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς Ἐξέδρας. Ἡ ἐκλεκτὴ καὶ πολυμελὴς μουσικὴ «μπάντα» τοῦ Λιμεν. Σώματος, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν δ/σιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ ὑποπλοίαρχου λιμεν. κ. Σ. Νικολοῦζου, προσέδωκε τὸν προσήκοντα πανηγυρικὸν τόνον, κατὰ τὴν πομπήν καὶ εἰς τὸν χώρον τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων. Εἰς ἅπαντας ἀνήκει πᾶς ἐπαινος καὶ πᾶσα τιμὴ!

Θά ἦτο παράλειψις, ἐὰν δὲν ἐπαινέσωμεν τὰ ὄργανα τῆς Γεν. Ἀστυνομικῆς Δ/σεως Πειραιῶς καὶ τῆς Λιμεν. Ἀστυνομίας, διὰ τὰ ὄντως ἐξαιρετικὰ μέτρα τάξεως καὶ ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα ἔλαβον, τὰ μὲν ἐκτὸς τοῦ λιμένος, τὰ δὲ ἐν τῷ λιμένι, παρά τὰς λίαν δυσχερεῖς συνθήκας, λόγῳ τοῦ ἀπείρου πλήθους τῶν πιστῶν.

Ἀλλὰ, πρό πάντων, ἄξιοι ἐπαίνου καὶ θερμότητων συγχαρητηρίων τυγχάνουν ὅλοι οἱ γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί, μέλη τοῦ χριστεπωνύμου πλη-

ρώματος της πολυπαθοῦς ἡρωϊκῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὅποιοι, ὅπως κάθε ἔτος, οὕτω καὶ ἐφέτος, ἔδωσαν ἀθρόως περιχαρεῖς καὶ ἐνθουσιώδεις ἐν ὑποδειγματικῇ τάξει, τὸ εὐλαβὲς καὶ δυναμικὸν «παρών», εἰς τὴν πανέορτον Ἡμέραν, πιστοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι ἀκλονήτως εἰς τὸν Ἐπιφανέντα ἐν Τριάδι Θεόν, τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστὸν καὶ τὴν ἀπαραχάρακτον μετὰ τοῦ Πατροπαραδότου Ἑορτολογίου Ὁρθοδοξίαν.

Εἴθε, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ Εὐδοκοῦντος, νὰ ἀξιωθῶμεν νὰ βιώσωμεν τὸ ἀσύγκριτον καὶ ἀκατάλυτον μεγαλεῖον αὐτῆς καὶ τοῦ χρόνου!

Ἡ «Φ.Ο.»

Τὸ λογιζομεν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Γερωντίου:

«Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης τῶν Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, εὐχαριστεῖ τοὺς ἀξιότιμους Βουλευτάς, ἀντιδήμαρχον Πειραιῶς καὶ λοι-

ποὺς ἐπισήμους, διὰ τὴν τιμητικὴν παρουσίαν των εἰς τὴν Ἱερὰν Τελετὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων.

Εὐχαριστεῖ τὸ Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, διὰ τὴν, διάθεσιν τῆς μουσικῆς «μπάντας» τοῦ Λιμεν. Σώματος, τὴν Γενικὴν Δ/νσιν τῆς Ἀστυν. Πειραιῶς, διὰ τὴν λήψιν τῶν μέτρων τάξεως καὶ ασφαλείας κατὰ τὴν λιτανευτικὴν πομπὴν καὶ ἐκτός τοῦ λιμένος καὶ τὴν Λιμεν. Ἀστυνομίαν, διὰ τὴν λήψιν τῶν μέτρων τάξεως καὶ ασφαλείας ἐν τῷ λιμένι.

Ἐπαινεῖ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν βαθεῖαν εὐλάβειαν καὶ ὑποδειγματικὴν τάξιν μέ τὴν ὁποίαν παρηκολούθησε τὴν Μεγαλὸν Ἑορτήν.

Καὶ εὐχεται ὅπως ὁ Νέος Ἐνιαυτός τῆς Χριστοτήτος τοῦ Ἐπιφανέντος Σωτῆρος 1993 ἀποβῇ μεστός θείων Δωρεῶν καὶ Εὐλογιῶν, διὰ τὴν Ἀγιωτάτην Ὁρθοδοξίαν, τὴν παμφιλότιν μας Πατρίδα καὶ τὸν κόσμον σύμπαντα, φορὸς δὲ τῆς δικαιοσεως τοῦ κρισίμου ἐθνικοῦ μας θέματος τῆς Μακεδονίας. Εἴθε καὶ γένοιτο».

Ὁ Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς Χίου κ. Στέφανον, Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιον κατὰ τὴν ἐκκίνησιν.

Οι άρχιερείς μας κατά την κάθοδον.

Ὁ πρὸς κατάδυσιν Σταυρὸς κρατούμενος ἀπὸ τὸν ἀρχιμ. π. Ἀκάκιον Χάλκον.

Μερική άποψις του κόσμου.

Ο κατακλυσθείς λιμένας του Πειραιώς από τας χιλιάδας των πιστών.

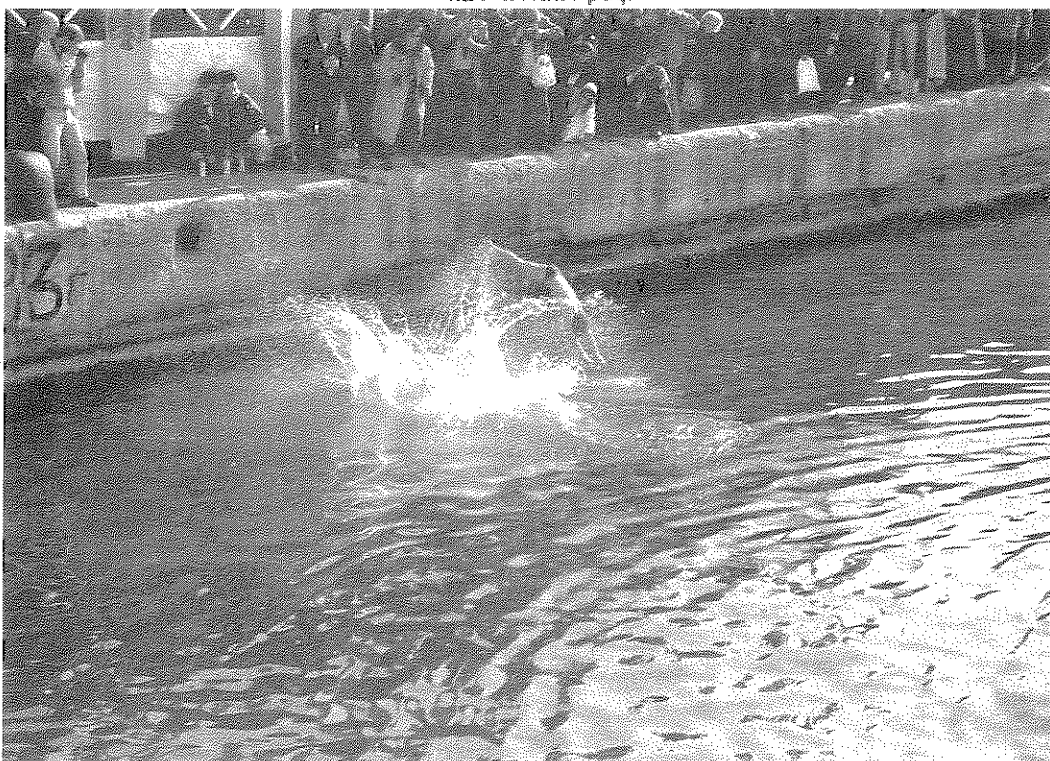
Ἡ εἰδικὴς στηθεῖσα ἐξέδρα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς.

Ἄλλη ἀποφῆς τοῦ πλήθους ἐν τῷ λιμένι.

Ὁ χορός τῶν ἱεροψαλτῶν κατά τήν τελετήν τῶν Θεοφανείων, ἀποτελούμενος ἀπό τόν χοράρχην Καθηγητήν κ. Μ. Μακρήν καί ἀπό τοὺς μαθητάς του, ὀρθοδόξους ψάλτας, οἱ ὁποῖοι μέ τήν ἐκκλησιαστικήν των μουσικήν κοσμοῦν τὰ Ἀναλόγια κεντρικῶν Ἱ. Ναῶν μας.

Νεαροὶ ὁρмоῦν εἰς τὰ ψυχρά ὕδατα ἐφέτος κατά τὰ Θεοφάνεια.

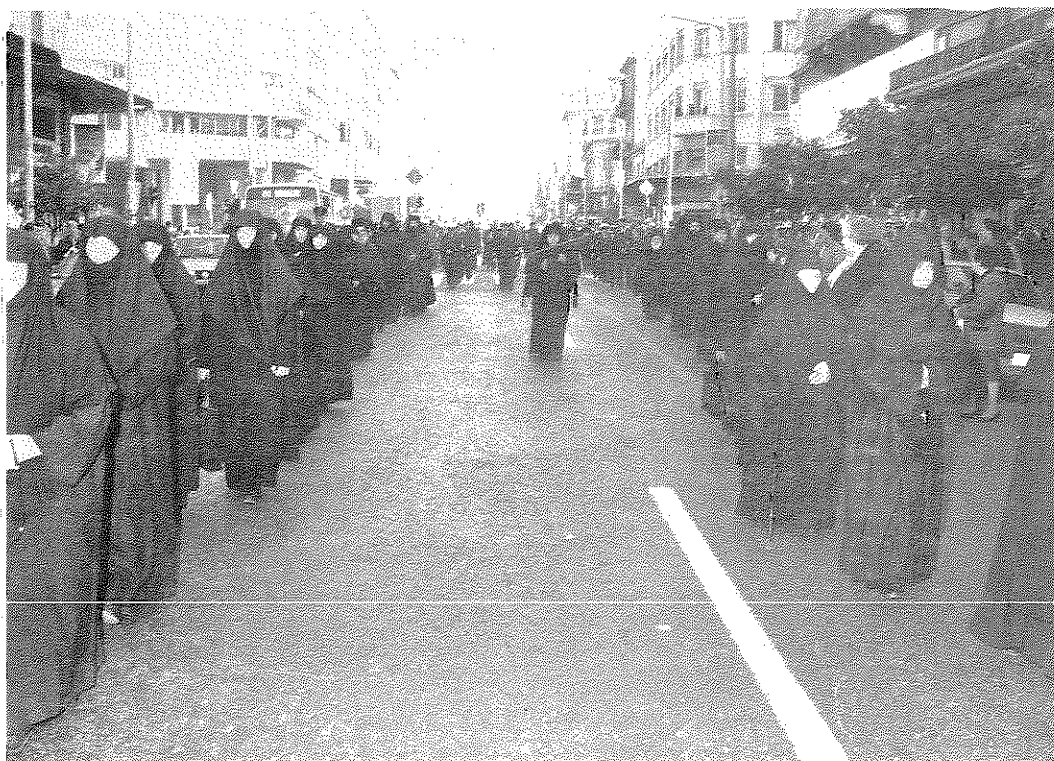
Ὁ καταδυθεὶς Σταυρὸς κρατούμενος ἀπὸ τὸν ἀρχιμ. π. Ἀκάκιον, πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν τελετάρχην ἀρχιμ. π. Χριστοφόρου, καὶ τοὺς ἀρχιμ. π. Βασίλειον, π. Ἀνθίμον, π. Χρυσόστομον καὶ π. Γερόντιον.

Τὰ νειότα μὸς κρατώντα τὰς Σημαίας.

Ο χορός των μοναχών κατά την έορτήν.

Ο χορός των μοναζουσών.

Ἡ μουσική «μπάντα» τοῦ Λιμ. Σώματος.

Εὐσταλείς νέοι καὶ νέαι κατὰ τὴν τελετὴν.

Ὁ ἐπιχώριος Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γερόντιος μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀττικῆς κ. Ἀντωνίου ἐμπροσθεν τῆς ἐξέδρας.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς τόν ἐκλεκτόν συνεργάτην τῆς «Φ.Ο.» ἱεράρχην Ἀχαρνῶν καί Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιον ἐπὶ ἐτησίοις ὀνομαστηρίοις του, ἐκφράζομεν μυχαίας εὐχάς ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί Ἑνθους.

Εἰς τόν προσωπικόν φίλον πολυμελή οἰκογενειάρχην πρωθ. π. Ἰωάννην Μουρίκην, ἐφημέριον Ἱ. Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Καραβά, ἐκφράζομεν εἰλικρινεῖς εὐχάς, καί θείαν παράστασίν του ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280
Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ
Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζῆς.
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμῆς 1000
Ἑξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 50

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 100

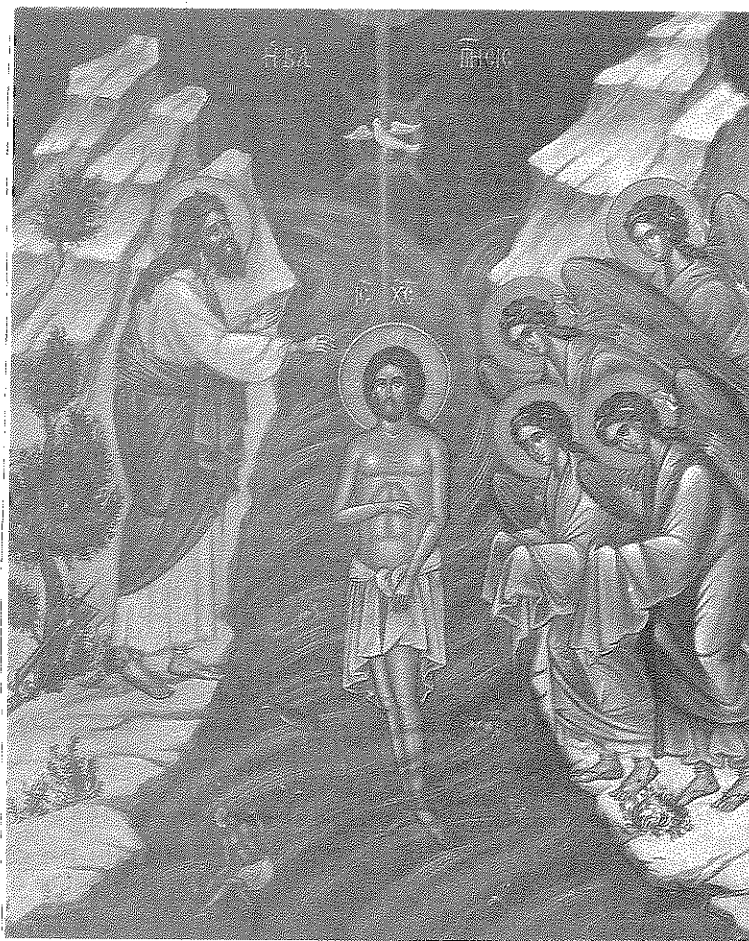
ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΣΗΜΕΡΟΝ ΡΗΓΝΥΤΑΙ Ο ΙΟΡΔΑΝΗΣ

*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε,
ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις.*

Κατά τὴν σημερινὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων ἠκούσθη ἀπὸ τοὺς ἱεροψάλτας, τοὺς ἱερωμένους καὶ ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα, ἐν καθολικῇ φωνῇ, κλήρου τε καὶ λαοῦ, ὅτι σήμερα ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω (τὸ ἀναφέρει ἡ Παράδοσις ὅτι τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου κατευθύνον τὴν πορείαν του πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, αὐτὸ τὸ ἐπιβεβαιοῦν ὅλαι αἱ ἀρχαῖαι εἰκόνες τῶν Θεοφανείων).

Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πλήρες ἀπὸ ἐντυπώσεων, ἐξωτερικῆς ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῆς πνευματικῶν ἐξάρσεων καὶ ἀνατάσεων. Ἐκτὸς τοῦ μεγάλου Ἀγιασμοῦ ποῦ λαμβάνει χώραν εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ὁ «καινός» ἄνθρωπος ὡς ἐκκλησίασμα εἶναι πλήρης χάρι-

τος καὶ εὐλογίας. Τὰ ἐπακολουθοῦντα ἐν τῇ καθόδῳ ἐκκλησιασμάτων πρὸς τὰς θαλάσσας εἶναι ἰδιαζόντως πλήρη εὐλογιῶν διότι σύσσωμος ὁ κόσμος πορεύεται πρὸς τὰς ἀκτὰς διὰ νὰ ἐξάρῃ τὸ ὑψιστον γεγονός τῆς ἐπιφανείας τῆς Τριαδικῆς θεότητος καὶ τὴν «βάπτισιν» τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ὅλοι ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ἐζήσαμε σήμερα τὴν θεῖαν αὐτὴν λειτουργικότητα, ἡ καρδιά μας ἦτο πεπληρωμένη θείας χάριτος καὶ εἴμεθα οἱ εὐτυχέστεροι ὅλων τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι πιστεύουν εἰς Τριαδικόν Θεόν, ἐπιφανέντα. Ὅλοι οἱ Εὐαγγελισταὶ ἀναγράφουν τὸν τρόπον τῆς βαπτίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου ὁ ὅποιος μέ τρέμουσιν χεῖρα καὶ καρ-

διαν παλλομένην από χαράν ἐλειτούργει τό ὕψιστον θαῦμα τῆς βαπτίσεως τοῦ Κυρίου. Παρ ὅλον τό γεγονός πού ὁ Βαπτιστής «**διεκώλυε**» τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ διά νά τόν βαπτίσῃ λέγοντας πρός Αὐτόν ὅτι ἔχει νά βαπτισθῇ ἀπό τόν βαπτιζόμενον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καί ὁ Κύριος πληρώνων πᾶσαν οἰκονομίαν ὡς Θεός καί ἄνθρωπος τοῦ εἶπε χαρακτηριστικά: «Ἰωάννη ἄφες ἄρτι ταῦτα» καί ὁ Κύριος εἰσῆλθεν ἐν τοῖς ὕδασι καί ἐβαπτίσθη καί ὁ Πατήρ Οὐρανόθεν ἐμαρτύρει τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ «ὡς Υἱόν ἀγαπητόν ἐν ᾧ ἠυδόκησε» τό δέ ἅγ. Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ Λόγου τό ἀσφαλές (μ' ἄλλα λόγια τό Πνεῦμα τό ἅγιον ἐπεκύρωνε τήν γνησιότητα τοῦ βαπτιζομένου Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ). Τί ἄλλο θέλετε ἐσεῖς οἱ ἀμφισβητοῦντες τήν Τριαδικήν θεότητα ἐφ ὅσον ὁ Πατήρ ἀποκαλεῖ τόν βαπτιζόμενον «Υἱόν Μονογενή»; Τό δέ ἕτερον πλεόν οὐσιαστικόν καί **κατάδηλον** ὅτι τό Πνεῦμα τό ἅγιον παρίσταται ἐν εἶδει περιστερᾶς ὡς ἀναγράφουν ὅλοι οἱ Εὐαγγελισταί. Τό εὐτύχημα εἶναι πῶς ἡμεῖς οἱ χριστιανοί τό διακηρύσσομεν ἐρχόμενοι ἀντιμέτωποι μ' αὐτούς πού λέγονται Μονοθεῖσται. Ναί κύριοι ἕνας εἶναι ὁ Θεός ἐν τρισὶν προσώποις διακρινόμενος.

Προτοῦ ὅμως κλείσω τήν μικράν αὐτήν περιγραφὴν θά ἀνατρέξω σέ ἕνα μικρόν μέρος τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Σωφρονίου ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ σαφῶς καί ἀναντιρρήτως ὅτι σήμερον Οὐρανός, Γῆ καί καταχθόνια ἐορτάζουν. Ναί καί καταχθόνια ἐορτάζουν τήν θείαν Ἐπιφάνειαν.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

«Ἐν γάρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἶδομεν· ἐν δέ τῇ παρουσίᾳ τελειόν σε ὁρᾶμεν, τόν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφαινέντα Θεόν ἡμῶν. Σήμερον γάρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρός καί χορός Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καί Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουνσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἶδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυστος Ἥλιος ἀνέτειλε, καί ὁ κόσμος τῷ φωτί Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φωιδρότητι τῆς λάμψεως τήν οἰκουμένην καλωπίζουσιν». (Φοβερός καταπέλτης **τό σήμερον** τοῦ Πατριάρχου γιά τοὺς προεστάσαντας Νεσημερολογίτας καί ἄλλους «βιαστικούς»).

Ἐπίσης ὅμως θέλω νά παραθέσω δύο δογματικά σημεῖα τῆς πίστεώς μας «γεγραμμένα» παρὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τά ὁποῖα εἶναι οὐσιώδη καί τά ὁποῖα θά κάνουν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εἰς τό ἀναγνωστικόν κοινόν τῆς ἐφημερίδος μας. Διά νά διαβάσουν μέ τά ἴδια τους τά μάτια ποῖος εἶναι ὁ Τριαδικός Θεός μας καί τί «**ἀκατάληπτες**» καί «**ἀναφείς**» ἰδιότητες ἔχει ἡ ὑψίστη Τριαδική Θεότης μας.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Α' (8) 8. Διά τήν Ἁγίαν Τριάδα

«Δι αὐτό λοιπόν πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεόν, μίαν πρωταρχικήν αἰτίαν, χωρίς ἀρχήν, ἀδημιούργητον, ἀγέννητον, ἀφθαρτον καί ἀθάνατον, αἰώνιον, ἀπειρον, ἀπερίγραπτον, ἀπερίοριστον, ἀπειροδύναμον, ἄπλοῦν, ἀσύνθετον, ὁσώματον, ἀρρευστον, ἀπαθῆ, ἀμετάβλητον, ἀναλλοίωτον, ἀόρατον, πηγὴν τῆς ἀγαθότητος καί τῆς δικαιοσύνης, φῶς πνευματικόν, ἀπλησίαστον· εἰς μίαν δύναμιν πού δέν προσδιορίζεται μέ κανένα μέτρον, ἀλλά πού μετρεῖται μέ μόνον τό ἰδικόν της θέλημα - διότι ἔχει τήν δύναμιν νά κάνῃ ὅλα ὅσα θέλει - εἰς μίαν δύναμιν πού ἐδημιούργησεν ὅλα τὰ δημιουργήματα, τὰ ὁρατά καί τὰ ἀόρατα, ἡ ὁποία συγκρατεῖ καί διαφυλάττει τὰ πάντα, πού προνοεῖ δι' ὅλα, πού ἐξουσιάζει καί κυβερνᾷ καί βασιλεῦει ἐπάνω εἰς ὅλα μέ βασιλείαν ἀτελείωτον καί ἀθάνατον, εἰς τήν ὁποίαν τίποτε δέν ἀντιστέκεται, ἡ ὁποία γεμίζει τὰ πάντα καί δέν περικλείεται ἀπό τίποτε, ἀλλά ἡ ἴδια περικλείει τὰ πάντα καί τὰ συγκρατεῖ καί εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ ὅλα· εἰς μίαν δύναμιν πού μέ ἀσπίλον τρόπον ζωογονεῖ ὅλα τὰ ὄντα καί πού εὑρίσκεται πέραν ἀπὸ ὅλα καί εἶναι ἄσχετος ἀπὸ κάθε ὑπαρξίν, διότι εἶναι ὑπερούσιος, καί πού εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ ὅλα, ὑπέρθεος, υπεράγαθος, ὑπερπλήρης· πού ὀρίζει ὅλας τὰς ἀρχάς καί ἐξουσίας, καί εὑρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ κάθε ἀρχήν καί ἐξουσίαν, ἐπάνω ἀπὸ κάθε ὑπαρξίν καί ζωὴν καί λογισμόν καί ἀντίληψιν· πού εἶναι ἡ ἴδια φῶς καί ἀγαθότης καί ζωὴ καί ὑπαρξίς, διότι δέν ἐπῆρεν ἀπὸ ἄλλην ὑπαρξίν τήν ὑπαρξίν της ἢ κάτι ἀπὸ ὅσα εἶναι, ἀλλά ἡ ἴδια εἶναι πηγὴ τῆς υπάρξεως διὰ τὰ ὄντα· δι' ἐκεῖνα πού ἔχουν ζωὴν εἶναι πηγὴ τῆς ζωῆς, δι' ἐκεῖνα πού ἔχουν λογικόν πηγὴ τοῦ λογικοῦ, διὰ τό κάθετι εἶναι αἰτία κάθε καλοῦ· εἰς μίαν δύναμιν πού τὰ γνωρίζει ὅλα πρό τῆς δημιουργίας των· πού εἶναι μία οὐσία, μία θεότης, μία δύναμις, μία θέλησις, μία ἐνέργεια, μία ἀρχή, μία ἐξουσία, μία κυριότης, μία βασιλεία πού γνωρίζεται καί προσκυνεῖται μέ μίαν συγχρόνως προσκύνησιν, καί πιστεύεται καί λατρεύεται ἀπὸ ὅλα τὰ λογικά δημιουργήματα εἰς τὰς τρεῖς τελείας ὑποστάσεις τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνωμένα χωρίς νά συγχέωνται καί διακρίνονται χωρίς νά διαρροῦνται, ἰδιότης πού εἶναι ἔξω ἀπὸ τήν λογικὴν μας· πιστεύομεν δηλαδή εἰς τόν Πατέρα καί τόν Υἱόν καί τό Ἅγιον Πνεῦμα, εἰς τό ὄνομα τῶν ὁποίων ἔχομεν βαπτισθῇ· διότι ὁ Κύριος ἔδωκεν ἐντολήν εἰς τοὺς ἀποστόλους ἔτσι νά βαπτίζουν, λέγοντας: «Βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Πατέρα, πού εἶναι ἡ ἀρχὴ καί ἡ αἰτία ὅλων τῶν δημιουργημάτων, πού δέν ἐγεννήθη ἀπὸ κανένα, πού μόνος αὐτός εἶναι χωρίς ἀρχικήν αἰτίαν καί ἀγέννητος· ὁ ὁποῖος εἶναι βέβαια δημιουργός ὅλων, ἀλλά κατ' οὐσίαν Πατήρ ἐνός καί μόνου, δηλαδή τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ του, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί εἶναι προβολεὺς τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Πιστεύομεν καί εἰς ἕν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τόν μονογενῆ, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τήν οὐσίαν τοῦ Πατρὸς προαιωνίως· φῶς πού ἐξῆλθε ἀπὸ τό φῶς, Θεόν ἀληθινόν πού ἐγεννήθη ἀπὸ τόν ἀληθινόν Θεόν· Υἱόν πού ἐγεννήθη καί δέν ἐδημιουργήθη, πού εἶναι ὁμοούσιος μέ τόν Πατέρα καί εἶναι αὐτός διὰ τοῦ ὁποῖου ἐδημιουργήθησαν τὰ πάντα».

Ἄς γονατίσωμεν λοιπόν μπροστά στόν Ἐπιφάνεντα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί νά τόν παρακαλέσωμεν ὁλοψύχως ὅτι εὕρισκόμεθα γυμνοί ἀπό ἀρετάς καί τό ἔλεός Του νά μᾶς δώσει τόν θεῖον ἐπενδύτην τῆς αὐτρώσεως καί σωτηρίας μας.

Ἄς τολμήσω ὅμως νά ἐπισημάνω ὅτι σήμερον μέ τόν ἀγιασμόν τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ὅλη ἡ φύσις καί νά πούμε στεντωρεία τῇ φωνῇ εἰς τοὺς Οἰκολό-

γους ὅτι τό Ἅγ. Πνεῦμα παλινδρομεῖ τήν φύσιν εἰς τήν προτέρα τῆς κατάστασιν παρ ὅλον πού ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα φορτωμένοι ἀπό ἁμαρτίες καί πνευματικῶς οἱ χεῖριστοι κάτοικοι τῆς Ὑψηλίου, ἀλλά μέ τόν ἀγιασμόν τῶν ὑδάτων ἀσφαλῶς θά βοηθῶμεν νά σταθῶμεν ὡς «ἄριστοι» οἰκονόμοι τῆς διαφυλάξεώς της.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Οἱ δύο κατηξιωμένοι ἱεράρχαι τῆς Μακεδονίας μας ὁ Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιος καί ὁ Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιος ἐν μέσῳ τῶν ἀντιδημάρχων Θεσ/νίκης καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου κατά τήν ἐορτήν τῶν Θεοφανείων.

Στό μεγαλεῖο τῆς ἐορτῆς καί τῆς προβολῆς τῆς Ἐκκλησίας μας δέν ὑστέρησε καί ἡ Μακεδονία μας πού στίς μέρες μας τήν ἐποφθαλμιοῦν στυγνοί καί βάνανσοι παραχαράκται τῆς ἱστορίας της. Ἐπίκεντρον τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων καί ἐφέτος ἡ Θεσ/νίκη, ἡ ὁποία ἐώρτασε μέ τήν ἴδια ἐπισημότητα

τοῦ Κέντρου. Καί αὐτό ὀφείλεται διότι ἡ ἐορτή δέν ἐτελέσθη στήν Καλαμαριά ὅπως κατά τά δύο παρελθόντα ἔτη ἀλλά εἰς τόν Κεντρικό λιμένα τῆς πόλεως.

Τήν πρωΐαν τῶν Θεοφανείων ἐτελέσθη πανηγυ-

ρική θεία λειτουργία εις τόν Ἱ. Ναόν τῆς Γεννήσεως Χριστοῦ προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Καλλιπίου συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν ιερομονάχων τῆς μοναστικῆς ἀδελφότητος τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ ἄλλων ιερέων τῆς Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Θεσ/νίκης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων εις τὸν προαύλιον χώρον τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐσχηματίσθη ἡ ἱερά πομπή προπορευομένων τῶν φιλαρμονικῶν τῶν Δήμων Μ. Παναγιάς, καὶ Νεαπόλεως καὶ ἀκολούθως νέοι καὶ νέες μὲ παραδοσιακὰς στολὰς ἐκπροσωπώντας τὰ πολιτιστικὰ Σωματεία «Ποντίων Θεσ/νίκης» καὶ «Βότση» οἱ ὅποιοι ἔδιναν τὴν ἀνάλογη αἴγλη στὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων. Στὴν συνέχεια ἀκολουθοῦσαν Μοναχοί, τὰ λάβαρα καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα διαφόρων ἐνοριακῶν Ναῶν τὴν εἰκόνα δὲ τῆς Βαπτίσεως κρατοῦσαν νέοι τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας καρποὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ ἠκολούθη ὁ ἱερός Κλῆρος μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς κατηξιωμένους ἱεράρχας τῆς Μακεδονίας μας Σεβ. Μητροπολίτην Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιον καὶ Παν. Μητροπολίτην Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιον.

Ἡ ἱερά πομπή ἐν πλήρῃ τάξει καὶ μεγαλοπρεπείᾳ χάρις εἰς τίς ὑπεράνθρωπες προσπάθειες τοῦ τελετάρχου πανοσ. ἀρχιμ. π. Μακαρίου Καβακίδη

διέσχισε τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς Θεσ/νίκης καὶ κατηυθύνθη εἰς τὸν καταλλήλως διαμορφούμενον χώρον τοῦ λιμένος ἀπ' ὅπου οἱ ἀρχιερεῖς μας μετὰ τὴν ἀνάπεμψιν σχετικῆς δεήσεως ἔριψαν τὸν Τίμιον Σταυρὸν εἰς τὰ θαλάσσια ὕδατα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς καταδύσεως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως ἐκφώνησε βαρυσήμαντον μῆνυμα ἐθνικοθρησκευτικοῦ χαρακτήρος. Τὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ παρηκολούθησαν προσκυνητὲς πού ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Μακεδονίας μὲ κάθε μεταφορικὸν μέσον πού κατέφθασαν ἐν Θεσ/νίκῃ διὰ νὰ συνεορτάσουν κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας τὰ πραγματικὰ Θεοφάνεια. Ἀκολούθως μὲ τὰ ἴδια μέτρα τάξεως καὶ εὐπρεπείας ἡ ἱερά πομπή καὶ τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν καὶ ἀσπάσθησαν ἀπὸ τὸ χεῖρ τοῦ Παναγιωτάτου τόν Τίμιον Σταυρὸν, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν σειρά του εὐχαρίστησε τοὺς ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους παράγοντας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ λαμπροῦ ἐορτασμοῦ.

Ἡ τελετὴ τῆς καταδύσεως ἐκαλύφθη καὶ τηλεοπτικῶς καὶ ἐδόθη μεγάλη δημοσιότητα τοῦ γεγονότος στὶς εἰδήσεις. Κατὰ τὴν ἱεράν τελετὴν παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος Νεαπόλεως κ. Γρ. Χατζησάββας, οἱ ἀντιδήμαρχοι κ.κ. Ζουρνὰς καὶ Γερογιάννης, ἄλλοι κρατικοὶ φορεῖς καὶ ἐκπρόσωποι τῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων.

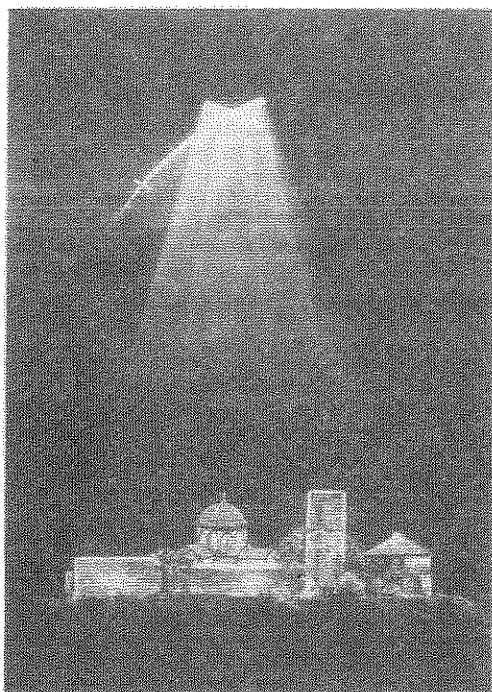
Μερικὴ ἀποψὶς τοῦ λιμενικοῦ χώρου τῆς καταδύσεως.

ΤΑ ΣΕΠΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου ἐ.ε., ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου ὁσίου καὶ θεοφόρου π. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου ἁγῶν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιος τὰ ὀνομαστήρια του ἐτέλεσε τὴν πρῶτὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς ὁσ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου ἐν Θεσ/νίκη συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πειραιῶς κ. Γερωντίου, Φθιώτιδος κ. Καλλινίκου, καὶ Χίου κ. Στεφάνου. Εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν ἔλαβον μέρος εἴκοσι ἱερεῖς καὶ δύο διάκονοι.

Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησεν ὁ ὀρισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐορτάζοντος ἱεράρχου πανοσ. ἀρχιμ. π. Ἀνθίμος Καραμήτρος ἀναφερθεὶς εἰς τὴν βιωτὴν τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου καὶ εὐχηθεὶς τὰ δέοντα εἰς τὸν ἐορτάζοντα ἀρχιερέα. Ἄμα τῷ πέρατι τῆς θείας λειτουργίας ὁ ἅγιος Θεσσαλονίκης παραθέσας τράπεζα ἐδέχθη τὰς

εὐχὰς τῶν ἐπισήμων καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος. Εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν προσήλθον καὶ εὐχήθησαν τῷ Σεβασμιωτάτῳ ὁ Δήμαρχος Νεαπόλεως Γρ. Χατζησάββας, οἱ ἀντιδήμαρχοι Ζουρνᾶς καὶ Γερογιάννης, ὁ ἱερός κληρὸς τῆς Μητροπόλεως, τὰ ἐνοριακὰ ἐκκλησιαστικά συμβούλια, κλιμάκιο ἱερέων ἐκ Βουλγαρίας τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν τυγχάνει Ἐξάρχος ὁ ἐπιχώριος ἱεράρχης κ. Εὐθύμιος, ἐνοριακὰ φιλόπτωχα συμβούλια ἀντιπροσωπεῖες Ἱ. Μονῶν ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς Μητροπόλεως καὶ ἄλλοι κρατικοὶ φορεῖς καὶ πλῆθος εὐσεβῶν χριστιανῶν προσήλθαν νὰ εὐχηθῶν εἰς τὸν προσφιλεῖ ποιμενάρχην τοὺς ὅπως ὁ δομῆτωρ τῆς Ἐκκλησίας φυλάττῃ αὐτὸν σῶον ἐντιμον ὑγιὰ καὶ μακροημερεύοντα πρὸς εὐδόδωσιν τῆς θεοφιλοῦς ποιμαντορίας του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνδομηταὶ Ἐξωτερικοῦ: Ἐπειδὴ τὸ κόστος τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν κατέστη ἐκ τῶν πραγμάτων πολὺ ὑψηλόν, παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως μᾶς τακτοποιήσουν τὰς συνδρομὰς των, διὰ νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀνταποκρινώμεθα εἰς τὸ ἱεραποστολικὸν ἔργον τῆς ἐφημερίδος μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οἱ ἀναγνώσται πρεπεὶ νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐκφράζεται δημοσιογραφικῶς, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας».

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ

Μετά πάσης χαράς δημοσιεύομεν τόν πανηγυρικόν έορτασμόν τών αγ. Θεοφανείων εις τόν παραλιακόν χώρον του λιμένος της Στυλίδος.

Τήν Κυριώνυμον ήμέραν της έορτής, έτελέσθη άρχιερατική θεία λειτουργία υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Φθιώτιδος και Θαυμακού κ. Καλλινίκου μεθ' όλου του ιερού Κλήρου της Ιεράς Μητροπόλεως.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν και τήν τέλεσιν του μεγάλου Άγιασμού εις τόν 'Ι. Ναόν του 'Αγ. Σπυρίδωνος έν Λαμία, όλον τό 'Εκκλησίασμα μέ έπικεφαλής τόν Σεβασμιώτατον τόν Κλήρον και τούς ιεροψάλτας, μετέβησαν μέ λεοφωρεία εις Στυλίδα παρά τώ 'Ι. Ναώ του 'Αγ. Νικολάου.

Περί τήν 11ην ώραν έσχηματίσθη μεγαλειώδης

ιερά Πομπή κατευθυνομένη πρός τήν παραλίαν, εις τόν καθορισμένον τόπον, όπου γίνεται ή κατ' έτος κατάδυσις του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού.

Μετά τό πέρας του άγιασμού τών ύδάτων όλη ή ιερά πομπή έπανήλθε εις τόν 'Ι. Ναόν του 'Αγ. Νικολάου όπου ό Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τόν κύριον Δήμαρχον της πόλεως (ό όποιος παρηκολούθησε τήν τελετήν από τήν άρχήν έως και τό πέρας αυτής) και ηύχθη εις όλους τούς παρευρεθέντας τήν έξ ύψους παροχήν θείων δωρεών και εύλογιών, εις δέ τās Λιμενικάς και 'Αστυνομικάς 'Αρχάς διά τήν επικρατήσασαν τάξιν εις τήν μεγάλην αυτήν Παμφθιωτικήν έορτήν, όπως ό έν Τριάδι επιφανείς Κύριος της δόξης σκέπη αυτούς διά τό έργο τό όποιον επιτελούν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ Γ.Ο.Χ. ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ν. ΙΩΝΙΑΣ Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Μέ τήν όρίζουσαν έκκλησιαστικήν τάξιν έτελέσθη ή πανίερος έορτή τών Αγίων Μεγάλου 'Αθανασίου και Κυρίλλου Πατριαρχών 'Αλεξανδρείας, εις τήν πανσεβασμιάν Μονήν «'Η 'Υψωσις του Τιμίου Σταυρού» του Σεβ. Μητροπολίτου 'Αχαρνών και Ν. 'Ιωνίας κ. 'Αθανασίου.

'Από πρωίάς κατεκλύσθη ό περικαλλής 'Ι. Ναός υπό τών πιστών, οι όποιοι μετά κατανύξεως παρηκολούθησαν τήν πανηγυρικήν θείαν λειτουργίαν, τελεσεθίσαν υπό του έορτάζοντος ποιμενάρχου κ. 'Αθανασίου, συμπαραστατούμενου υπό του πανοσ. Ιερομον. π. Βαλσανουφρίου Χαραλαμποπούλου, του αιδ. Ιερέως π. Καλλινίκου Ζαφειρόπουλου και του ιεροδ. Γρηγορίου Ταυλαρίου. Συμπροσευχομένου και του Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γεροντίου.

'Ετελέσθη και άρτοκλασία, εις τό Κοινωνικόν δέ ώμίλησε έπικαίρως ό θεολόγος κ. Σ. Καραμήτσος, αναφερθείς εις τήν αγιότητα και τήν πολιτείαν τών έορταζομένων μεγάλων Πατέρων της 'Αγίας 'Ορθοδόξου του Χριστού 'Εκκλησίας, έν τέλει δέ και εις τό γνωστόν καυτόν θέμα της μελετωμένης εκδόσεως τών νέων ταυτοτήτων.

Μετά τό πέρας της θ. λειτουργίας, παρετέθη τράπεζα αγάπης, εις τήν όποιαν παρεκάθησαν, ό Σεβ. κ. Γερόντιος, οι αντιδήμαρχοι 'Αχαρνών, ό Δ/ντής του Δημοτ. Σχολείου κ. Σ. 'Αναγνωστόπουλος, ό πανοσ. άρχιμ. π. Εύθύμιος Μπαρδάκας, οι λειτουργοί κληρικοί, ό έπίτιμος δικηγόρος παρ 'Αρείω

Πάγω και Συμβουλίω 'Επικρατείας κ. Ν. 'Αναγνωστόπουλος, ό Δ/ντής της «Φ.Ο. κ. Χ. Χαλβατζής και πολλοί άλλοι εκ του εκκλησιάσματος.

Εις τά επιδόρπια ώμίλησεν δι' όλίγων ό κ. 'Αναγνωστόπουλος είπών: «Σήμερον τιμάται, κατά τό Πατροπαράδοτον 'Ορθόδοξον 'Εορτολόγιον ή πάνσεπτος μνήμη τών Αγίων Μεγάλου 'Αθανασίου και Κυρίλλου, οι όποιοι, ως φωτεινοί αστέρες σελαγίζουν εις τό πάμφωτον πνευματικόν Στερέωμα, της 'Αγίας 'Ορθοδόξου του Χριστού 'Εκκλησίας και καθοδηγούν τά βήματα της χριστιανικής ανθρωπότητας εις νομάς σωτηρίας.

Παραλλήλως, τιμών και τόν έορτάζοντα Ποιμενάρχην τών 'Αχαρνών και Ν. 'Ιωνίας, ό όποιος κατηξιώθη νά φέρη τό πανάξιον όνομα του μεγάλου 'Ιεράρχου και άθανάτου προμάχου της 'Ορθοδοξίας. Τιμών τόν ιδρυτήν και κτήτορα της πανσεβασμίας ταύτης Μονής, ή όποία αποτελεί εις τήν γωνίαν αυτήν τών 'Αχαρνών Φάρον της 'Ορθοδοξίας. Είθε νά λάμπη πάντοτε, διά τό μεγαλείον αυτής και τήν δόξαν του 'Αρχιποίμενος Χριστού».

'Αναφερθείς, είτα, ό ρήτωρ ειδικώτερον εις τήν Σεβασμιότητα του έορτάζοντος, κατέληξεν εύχηθείς «μακράν τήν προθεσμίαν του βίου» και τόν «Νέον 'Ενιαυτόν της Χρηστότητας του Κυρίου 1993 μεστόν θείων Δωρεών και Εύλογιών φορόν δέ της εύοδώσεως του 'Εθνικού μας θέματος της Μακεδονίας, τό όποιον κρίνεται κατ' αytάς εις τόν Ο.Η.Ε. Είθε και γένοιτο».

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΣ «ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ» ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

Ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία τοῦ ἐπιτ. δικηγόρου κ. Ν. Ἀναγνωστοπούλου

Τὴν Κυριακὴν 31ην Ἰανουαρίου ἐ.ἐ., καὶ περὶ ὥραν θὴν μ.μ., ἐκόπη ἡ Βασιλόπιτα, κατὰ τὸ κρατοῦν χριστιανικὸν ἔθιμον, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς «Ἀγ. Μαρίνης» Κορυδαλλοῦ.

Παρέστησαν ἐφημέριοι, μοναχαὶ τινες καὶ πιστοὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιασμάτων τῶν Ἱ. Ναῶν τῆς Θεοσώτου Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν ἐχοροστάτησε ὁ Σεβ. ποιμὴνάρχης κ. Γερρόντιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου.

Ὁ ἐπιτ. δικηγόρος παρ Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ Συμβουλίῳ Ἐπικρατείας κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος ὠμίλησε καταλλήλως περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ ἔθιμου καὶ τῆς θρησκευτικῆς σημασίας τῆς ἀνανεώσεως τοῦ χρόνου (ἡ ὁμιλία δημοσιεύεται κατωτέρω).

Ἐν τέλει ὁ Σεβ. κ. Γερρόντιος εὐλόγησε καὶ ἔκοψε τὴν Βασιλόπιταν, καὶ διένειμε τὰ τεμάχια πρωτίστως εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς πιστοὺς, τὸ νόμισμα ἔλαχε εἰς τὴν Ἠγουμένην τῆς Ἱ. Μονῆς «Ἀγ. Δημητρίου» Θέκλαν. Καὶ οὕτω ἔληξε ἡ σεμνὴ τελετὴ, ὑπὸ τὸ κράτος ψυχικῆς εὐφροσύνης πνευματικῆς ἀνατάσεως καὶ χρηστῶν ἐλπίδων, διὰ τὸ νέον ἔτος 1993.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος μαγνητοφωνηθεῖσα λόγω τῆς ἐκφωνήσεώς της ἀπὸ μνήμης, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Σεβασμιώτατοι,

Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς,

Φιλέορτοι Ὁρθόδοξοι ἀδελφοί,

Ἡ εὐλαβὴς πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερροντίου μᾶς συνεκέντρωσε τὸ ἑσπέρας αὐτὸ εἰς τὸν Ἅγιον τοῦ Θεοῦ τοῦτον Οἶκον, διὰ νὰ συνεορτάσωμε τὴν κοπὴν τῆς Πίτας τοῦ Μεγάλου Ἀγ. Βασιλείου, τοῦ Οὐρανοφάντορος, κατὰ τὸ κρατοῦν ἀπ αἰώνων χριστιανικὸν ἔθιμον.

Κατὰ τὴν θρησκευτικὴν παράδοσιν, ἐν σχέσει μὲ τὴν προέλευσιν τοῦ ἔθιμου, ὅταν ὁ Μέγας Βασίλειος ἦτο Ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας, ὁ ἄρπαξ Ἐπαρχος τῆς Καπαδοκίας, ἐπὶ κεφαλῇ στρατοῦ, ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ νὰ τὴν λεηλατήσῃ. Ἦτο παραμονὴ «Πρωτοχρονιάς». Ὁ Ἀγ. Βασίλειος, ἀνήσυχος, ἐκάλεσε τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἐζήτησε νὰ προσφέρουν νομίσματα (χρυ-

σᾶ) καὶ κοσμήματα, διὰ νὰ τὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὡς λύτρα, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τοιουτοτρόπως θὰ τὸν ἐξευμένιζε καὶ θὰ παρητεῖτο τοῦ κακοποιοῦ σχεδίου του.

Ὁ Ἐπαρχος, ὅμως, Χάριτι θεῷ, μετανόησας, ἀπεχώρησε, ἄπρακτος, χωρὶς νὰ δεχθῇ λύτρα. Ὁ Μέγας Βασίλειος τῶρα ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ παραληφθέντα νομίσματα καὶ κοσμήματα, ἀλλὰ τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, διότι δὲν εἶχε καταγράψῃ ποῖα ἀκριβῶς ταῦτα καὶ ποιοὶ τὰ εἶχον παραδώσει. Καὶ τότε ἐνεπνεύσθη τὴν ὀρθὴν λύσιν: διέταξε τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐπισκοπῆς, νὰ παρασκευάσῃ ἄρτους, εἰς σχῆμα πίτας καὶ εἰς ἕκαστον νὰ τεθῇ ἐν νόμισμα ἢ κόσμημα. Οὕτω καὶ ἐγένετο. Καὶ τοὺς ἐμοίρασε, κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Νέου Ἑτους, εἰς τὸ ἐκκλησίασμα καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς. Καὶ οὕτω οἱ ἄρτοι ὠνομάσθησαν, ἐκ τοῦ σχήματος τῆς πίτας καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐμπνευστοῦ Μεγάλου Βασιλείου «Βασιλόπιτα». Καὶ ἔκτοτε καθιερώθη καὶ ἐπεκράτησε τὸ ἔθιμον τῆς Βασιλόπιτας μὲ τὴν ἔκθεσιν εἰς αὐτὴν τοῦ νομίσματος.

Παράλλῃως πρὸς τὴν τελετὴν τῆς Βασιλόπιτας, ἐορτάζεται καὶ ἡ ἀνανέωσις τοῦ χρόνου. Κατ ἀκριβολογίαν, χαιρετίζεται ἡ εἰσοδος τοῦ νέου ἔτους, ἡ Πρῶτη τοῦ Ἐνιαυτοῦ τῆς Χρηστότητος τοῦ Κυρίου, μὲ δοξολογίας, ὕμνους καὶ αἶνους. Διὰ τὴν ἡ ἀνανέωσις τοῦ χρόνου δὲν εἶναι μία τυπικὴ ἐτησίᾳ ἀριθμῆσις, ἀνευ θρησκευτικῆς σημασίας. Εἶναι δωρεὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ τελειότερον δημιούργημά Του, τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι θεῖα εὐκαιρία ὅπως μὲ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ χρόνου, ἀνανεωθῇ καὶ αὐτὸς πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς, μὲ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ χρόνου ἀνακαινισθῇ καὶ αὐτὸς ἠθικῶς.

Παρέχεται ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν χριστιανόν ὅπως ἐπωφελοῦμενος τῆς ἀλλαγῆς τοῦ χρόνου, ἀναλογισθῇ τὰ παραπτώματα καὶ τὰ ἁμαρτήματα, τὰ ὅποια διέπραξε κατὰ τὸ ἔτος πού ἔδυσε, νὰ διδαχθῇ ἀπὸ αὐτά, νὰ μετανόησῃ, καὶ νὰ μὴ τὰ ἐπαναλάβῃ, νὰ μὴ διαπράξῃ ἄλλα, κατὰ τὸ ἔτος πού ἀνέτειλε. Ὅποιος ἐζήσῃ κατὰ τὸ ἔτος πού ἐφυγε, κατὰ δαίμονα, νὰ ζήσῃ κατὰ τὸ νέον ἔτος, πού ἦλθε, κατὰ Χριστόν, τῶν αἰώνιου κύρους ἀληθειῶν καὶ σωτηρίων ἀρχὰς καὶ ἀληθείας, τὰς ὁποίας μετὰ παρρησίας διεκήρυξεν ὁ θεάνθρωπος καὶ

χάριν τῶν ὁποίων ἐσφαγιάσθη ὡς ἄμνος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, διὰ τὴν «ἡμῶν σωτηρίαν».

Ἀγαπητοί, μόνον ἡ τήρησις τῶν θείων Ἐντολῶν, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἀποθησαυρισμέναι εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας με κορυφαίας, τὴν ἀγάπην, τὴν συγχωρητικότητα καὶ τὴν ταπείνωσιν, ἐξασφαλίζει τὴν ἁρμονικὴν καὶ εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὴν παροῦσαν πρόσκαιρον ζωὴν καὶ ὡς ἀτόμων, καὶ ὡς οἰκογενειῶν καὶ ὡς λαῶν, καὶ ἐγγυᾶται τὴν αἰωνίαν μακαριότητα καὶ δόξαν, εἰς τὴν μέλλουσαν, διὰ τὴν ὁποίαν προορίζομεθα.

Τὸ βροντοφωνεῖ ὁ θεηγόρος Ἀπόστολος Παῦλος: «Οὐκ ἔχομεν ὥδε μένδυσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν». Καὶ μέλλουσα πόλις εἶναι ἡ Οὐράνιος Βασιλεία. Δι' αὐτὴν τὴν μέλλουσαν αἰωνίαν μακαριότητα, ἐρχόμεθα εἰς τὸν κόσμον,

καὶ δοκιμαζόμεθα, ἵνα κριθῶμεν ἄξιοι δι' αὐτήν. Δέν ἐρχόμεθα, διὰ νὰ φύγωμεν κάποτε καὶ νὰ μὴ ὑπάρχωμεν ποτέ. Ἐρχόμεθα διὰ νὰ ὑπάρχωμεν πάντοτε εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν. Ἄλλως, δέν θά εἶχε οὐδέν νόημα ἡ παρούσα ζωὴ, ἂν δέν ὑπῆρχεν ἡ μέλλουσα.

Καὶ τώρα, ὡς ἀτενίσωμεν, ἀδελφοί, πλήρεις χρυσῶν ἐλπίδων καὶ προσδοκιῶν τὸν ἀνατείλαντα Νέον Ἐνιαυτόν τῆς Χρηστότητος τοῦ Κυρίου 1993 καὶ εὐχρησθῶμεν ὅπως Οὗτος τὸν πληρώσῃ διὰ θείων δωρεῶν καὶ εὐλογιῶν, διὰ τὴν Ἀγιωτάτην Ὁρθόδοξίαν τὴν παμφιλιτάτην μας Πατρίδα, φιλόχριστον καὶ ἀθάνατον Ἑλλάδα, τὴν ἡρωϊκὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν κόσμον σύμπαντα, εὐδωσῇ δέ τὸ ἐθνικὸν μας θέμα τῆς Μακεδονίας, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη κρίνεται κατ' αὐτάς εἰς τὸν Ο.Η.Ε. Εἴθε καὶ γένοιτο».

Ἡ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΩΝΗ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

Τοῦ ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΜΑΚΡΗ Πρωτοψάλτου - Καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου Καθηγητοῦ μουσικῆς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως

Δικαίως θεωρεῖται ἡ ἀνθρώπινη φωνὴ τὸ τελειότερον μουσικόν ὄργανον.

Ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ἕως καὶ σήμερον ἐκρησιμοποιήθη εἰς τὴν μουσικὴν τῶν λαῶν ἡ ἀνθρώπινη φωνή. Ἦτο τὸ πρῶτον μέσον μουσικῆς ἐκφράσεως με τὰς ἀπείρους ἡχοχρωματικὰς δυνατότητας τῆς ἀρθρώσεως καὶ τῆς ἐκφράσεως. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος χρησιμοποιῶν τὴν φωνὴν του καθὼς ἐμιμεῖτο ἡχους τῆς φύσεως ἢ τῶν ζωντανῶν αὐτῆς πλασμάτων καὶ ἀπὸ τὸ ρυθμικόν κτύπημα τῶν χειρῶν ἢ τῶν ποδῶν του, ἔφθασε λίαν συντόμως εἰς τὴν κατασκευὴν μουσικῶν ὀργάνων καὶ σιγὰ - σιγὰ καλλιεργῶν τὴν φωνὴν του, εἰς τὴν ἐξελίξιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μουσικῆς.

Ἡ ἀνθρώπινη φωνὴ χωρίζεται εἰς δύο κατηγορίας, ὅσον ἀφορᾷ τὸ φύλον· εἰς τὴν ἀνδρικήν καὶ εἰς τὴν γυναικείαν. Εἰς τὴν γυναικείαν δὲ ἐντάσσεται καὶ ἡ παιδική φωνή. Ἡ ἀνδρική διαφέρει ἀπὸ τὴν γυναικείαν καὶ τὴν παιδικὴν κατὰ μίαν ὀκτάβα, δηλ. κατὰ 8 φθόγγους. Οἱ ἄνδρες ψάλλουν κατὰ ὀκτὼ φθόγγους χαμηλότερον ἀπὸ τὰς γυναῖκας.

Ἐπίσης ἡ ἀνθρώπινη φωνὴ χωρίζεται εἰς τρεῖς κατηγορίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑκτασίαν τῆς. Ἀναλόγως δηλ. τῆς θέσεως τῆς φωνῆς, οἱ μὲν ἄνδρες κατατάσσονται εἰς ὀξυφώνους, οἱ ὁποῖοι ἀποδίδουν φθόγγους ὀξεῖς καὶ ὀξυτάτους καὶ εἰς βαθυφώνους, οἱ ὁποῖοι ἀποδίδουν φθόγγους βαθεῖς καὶ βαρυτάτους. Μεσάζων δὲ τύπος εἶναι ἡ φωνή

τοῦ βαρυτόνου. Αἱ γυναῖκες δὲ καὶ τὰ παιδιὰ κατατάσσονται εἰς ὑψιφώνους καὶ βαρυφώνους. Μεσάζων δὲ τύπος εἶναι ἡ φωνὴ τῆς μεσοφώνου.

Ἡ συνηθεστέρα ἀνθρώπινη φωνὴ ἔχει ἑκτασίν δύο ὀκτάβων ἢ καὶ ὀλιγώτερον. Δύνανται ὁμως σπανιότεραι φωναὶ νὰ προσεγγίσουν καὶ τρεῖς ὀκτάβας. (Ἡ ὀκτάβα ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτὼ φθόγγων).

Ἡ ἐντασις τῆς φωνῆς εἶναι διάφορος ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Πρῶτον μὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν δύναμιν με τὴν ὁποίαν ὁ ἐκπνεόμενος ἀήρ πιέζει τὰς φωνητικὰς χορδὰς, δεύτερον δὲ ἀπὸ τὴν μεγαλυτέραν ἢ μικροτέραν διάτασιν τῶν χορδῶν.

Ἡ ἀνθρώπινη φωνὴ εἶναι ἀπὸ τὰ λεπτότερα ὄργανα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Διὰ νὰ διατηρηθεῖ καὶ νὰ γίνῃ σὺν τῷ χρόνῳ καλλιτέρα, πρέπει νὰ φυλάγεται ἀπὸ βλαβεράς ἐπιδράσεις καὶ ἀλλοιώσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ καλλιεργεῖται, διότι μολονότι ἡ φωνὴ εἶναι φυσικόν χάρισμα, ἐν τούτοις ἐπιδέχεται ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν. Δέν ἀρκεῖ νὰ ἀποφεύγῃ κάποιος καταστάσεις αἱ ὁποῖαι βλάπτουν τὴν φωνήν, ὅπως εἶναι τὰ κρυολογήματα, τὸ κάπνισμα, τὸ οἰνόπνευμα, ἡ σωματικὴ ἐξάντλησις, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃται χρήσις τῆς φωνῆς καὶ οὐχὶ κατάχρησις.

Χρῆζει ἰδιαίτερας προσοχῆς ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώ-

που κατά την παιδικήν και έφηβικήν ηλικίαν (12-18 ετών) όπου γίνονται μεγάλοι ανατομικο-φυσιολογικοί και νευροψυχολογικοί αλλαγαι, αι οποίαι άσκούν τεραστίαν επίδρασιν εις όλην την δραστηριότητά του. Εις αυτό τό χρονικόν διάστημα τό παιδί ένηλικιώνεται. Είναι φυσικόν νά πραγματοποιούνται αυτήν την περίοδον πολυπλοκότεραι διαδικασίαι και εις τόν φωνητικόν μηχανισμόν. Όπως είναι γνωστόν ό παιδικός λάρυγξ αύξάνει αποτόμως και ή φωνή μεταβάλλεται ταχύτερον ή βραδύτερον εις άνδρικήν.

Εις τά κορίτσια είναι πολύ όλίγον αισθητή ή μεταβολή αύτή. Η περίοδος αύτή ονομάζεται περίοδος μεταφωνήσεως (11-18 ετών) και την χωρίζουμε εις τρία στάδια.

Πρώτον στάδιον: (11-13) τό πρό της μεταλλαγής, τό όποιον περνά χωρίς αποτόμους αλλαγάς εις τόν φωνητικόν μηχανισμόν.

Δεύτερον στάδιον: (13-15) τό μεταλλακτικό ή της μεταλλαγής, τό όποιον συνδέεται μέ αποτόμον αλλαγής.

Τρίτον στάδιον: (15-18) τό μετά την μεταλλαγής, εις τό όποιον άντιστοιχεί ή διαμόρφωσις του λάρυγγος καθώς και όλοκλήρου του φωνητικού μηχανισμού.

Έκαστον στάδιον έχει τας ιδικάς του ιδιομορφίας και τά ιδικά του χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

Τό ψάλισμο είναι μία πολύπλοκος ψυχοφυσιολογική διαδικασία εις την όποιαν συμμετέχουν πολλά συστήματα του όργανισμού. Αύτή ή διαδικασία διευθύνεται από τό κεντρικόν νευρικόν σύστημα.

Αν εις την περίοδον της μεταφωνήσεως παύση κάποιος νά ψάλλη, αυτό μπορεί νά έχη ως συνέπειαν νά χαθή ό ρυθμικός συντονισμός εις την λειτουργίαν των όργάνων διαμορφώσεως της φωνής. Αντιθέτως τό συνεχές, έστω και περιορισμένον ψάλισμο θά συμβάλλη εις την διαφύλαξιν και τό δυνάμωμα αύτου του συντονισμού. Μέ τά πρώτα σημεία όμως φωνητικής υπερχοπόσεως, πρέπει γενικά νά παύη κανείς νά ψάλλη, κατόπιν συμβουλής του καθηγητού της μουσικής, ό όποιος όφείλει νά γνωρίζει την θεωρητικήν, επιστημονικήν αλλά και τεχνικήν και πρακτικήν διαδικασίαν της φωνητικής, της όρθοφωνίας και νά την έξηγη ή επιδεξίως και μέ τρόπο όπου νά γίνεται αντιληπτός.

Η έκκλησιαστική ύμνωδία δέν είναι επίδειξις φωνής, αλλά είναι παράκλησις προς τόν Θεόν, ικεσία. Όταν θέλουμε νά ζητήσωμεν την άπονομήν του δικαίου μας από ένα επίγειον άρχοντα, δέν κτυπούμεν την χείρα μας εις την τράπεζαν επιβλητικώς και απαιτητικώς, αλλά όμιλούμεν εύγενικώς και παρακλητικώς έτι περισσότερο όταν άπευθυνόμεθα προς τόν Θεόν μας, τόν Σωτήρα μας, τόν

Δημιουργόν μας, θά πρέπει ή ψαλμωδία μας νά είναι κατανυκτική - ταπεινή - παρακλητική. Δέν άποτελει δικαιολογία διά τόν ψάλτην νά λέγη ότι ούτως είναι ή φωνή μου δυνατή· ιδιαίτέρως σήμεραν είναι δυνατόν εις έκαστον ψάλτην νά ψάλλη ταπεινώς και κατανυκτικώς, διότι μέ τά τεχνικά μέσα της εποχής μας (μικροφωνικοί έγκαταστάσεις) ή φωνή δύναται νά γίνη διπλασία ή τριπλασία ποσοτικώς, αλλά και ποιστικώς νά μήν έχει αλλοιώσεις.

Κάποτε ένας γέροντας είχε στείλει τόν ύποτακτικόν του από την σκήτην όπου έζων μαζί εις την πόλιν, διά νά αγοράση πρώτας ανάγκας διά την έρημον. Δέν έπρόφθασεν όμως νά έπιστρέψη αύθμερόν εις την σκήτην και παρέμεινε εις την πόλιν και την Κυριακήν. Έδόθη εις αυτόν ή εύκαιρία νά έκκλησιασθή εις μίαν ένοριακήν έκκλησίαν της πόλεως. Όταν επέστρεψεν εις τόν Γέροντά του ήτο θυμωμένος διαμαρτυρόμενος και παραπονούμενος. Έρωτήθη λοιπόν ύπ' αύτου τί του συμβαίνει και ό ύποτακτικός άπήντησε: «Καθώς μέ απέστειλες εις την πόλιν έκκλησιάσθηκα την Κυριακήν εις μίαν έκκλησίαν όπου έθαύμασα τούς ψάλτας· έψαλλον τόσον ώραία μέ όλην την δύναμιν της φωνής των την δοξολογίαν, τόν τρισάγιον ύμνον, τόν χερουβικόν ύμνον και όλα γενικώς τά ψάλματα, αγωνιζόμενοι πώς θά υπερχαλύψει ό εις τόν άλλον φωνητικώς, διά νά εύχαριστήσουν τούς πιστούς οι όποιοι έμειναν κατενθουσιασμένοι άπονέμοντες εις αυτούς συγχαρητήρια και εύχας. Έσύ όμως Γέροντά μου, δέν μέ άφησες ούτε μία φορά νά ψάλλω ούτως ώραία μέ όλην την δύναμιν της φωνής μου. Αντιθέτως όταν ύψώσω αύτήν όλίγον από τούς χαμηλούς τόνους μέ παρατηρείς».

Αφού παρήλθεν ή ώρα και μαζί μέ αύτήν και ό θυμός του ύποτακτικού ό Γέροντας άπήντησε εις αύτόν. «Μήν χείρεσαι τούς ψάλτας αυτούς παιδί μου και μήν τούς θαυμάζεις. Φωνάζουν τόσο πολύ όταν ψάλλουν, διότι δέν τούς άκούει ό Θεός· και όσον περισσότερο φωνάζουν, τόσο περισσότερο άπομακρύνονται από τό αύτί του Θεού».

Ό σκοπός της έκκλησιαστικής μουσικής είναι καθαρώς λατρεύτικός. Η βυζαντινή μουσική δέν έχει σκοπόν ούτε τή διασκέδασιν, ούτε την χορευτικήν χρήσιν εις την Έκκλησίαν.

Θεωρείται πνευματικώς άποτυχημένος ό ψάλτης εκείνος, ό όποιος θά καταφέρει νά φθάση τόν πιστό λαό μέχρι τόν έαυτό του μέ σκοπό νά τόν θαυμάση διά την ώραίαν του φωνή, την μουσικήν του κατάρτισιν και δέν θά τόν βοηθήση νά συμμετάσχη εις την θείαν λατρείαν, εις την επικοινωνίαν μέ τόν Έγπιστον Θεόν. Ό ψάλτης μέ την ψαλμωδίαν του, μέ την μουσικήν του, διά νά θεωρηθή ότι έπέ-

τυχε (πνευματικῶς) πρέπει νά ἔχη κατορθώση νά γίνει τό μέσον μέ τό ὁποῖον τό ποίμνιον τῆς ἐκκλησίας θά ἐνωθῇ μέ τά τεκταινόμενα εἰς τόν Ἱερόν Βῆμα. Ὁ ψάλτης, ὅταν ψάλλῃ, πρέπει νά προκαλῇ

κατάνυξιν καί ἡρεμία εἰς τοὺς πιστοὺς καί οὐχί ταραχήν.

Μάλιστα ἂν κατορθώσῃ νά κατανύξῃ τὰς ψυχὰς, θά ἔχῃ μέγαλον μισθόν ἀπὸ τόν Θεόν.

Ο Καινός Ἄνθρωπος

Εφεσ. δ' 22-24

Μπροστά σ' ἓναν καινούργιο χρόνο δέν μπορεί ὁ ἄνθρωπος, νά εἶναι ἀδιάφορος, νοιώθει ὅτι εἶναι ἓνα δῶρο τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό καί τίς πρῶτες ἡμέρες τοῦ καινούργιου χρόνου γεμίζουμε μέ εὐχές, προσδοκίες ὑποσχέσεις καί πέρνουμε καί νέες ἀποφάσεις, ὅμως χωρίς νά τό πάρουμε εἰδηση ὁ καινούργιος χρόνος παληώνῃ, φεύγει καί μαζί του συμπαρασύρει ὅτι δέν εἶναι αἰώνιο. Ἄς δοῦμε ὅμως τόν Ἀπ. Παῦλο τί ἔχει νά μᾶς πῇ εἰς Ἐφεσ. δ' 22-24.

Πόσο εὐχάριστα ἀποδέχεται ὁ ἄνθρωπος αὐτά τὰ μηνύματα. Ἀποθέσθε ὑμᾶς τόν παλαιόν ἄνθρωπον.

Τό ἀνθρώπινο σῶμα, τό θαυμαστό αὐτό καλλιτέχνημα τοῦ Θεοῦ γερνάει, παρακμάζει, ἀλλοιώνεται ἀπὸ τό χρόνο.

Σώματα που πρὶν κάμποσα χρόνια ἦταν νεανικά, εὐκίνητα, ὅλο ὁμορφιά καί δράση μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου γίνονται ἀγνώριστα.

Ὁ χρόνος ὅλα τὰ ὑλικά τὰ φθείρει, τὰ παληώνει καί τέλος τὰ ἀφανίζει.

«Ἀποθέσθε τόν παλαιόν ἄνθρωπον τόν φθειρόμενον» καί αλλοῦ.

Ἀπεκδυσάμενοι τόν Παλαιόν ἄνθρωπον εἶναι ἡ εἰκόνα πού τήν δανεῖζεται ὁ Ἀπόστολος ἀπὸ τὰ ἐνδύματα. Νά ἀπομακρυνθοῦμε μᾶς συνιστᾷ ἀπὸ ὅλες τίς παλῆς κακιές συνήθειες. Ἀπὸ τόν τρόπο πού σκέπτεσθε καί τόν τρόπο πού ζητε τὰ σαρκικά καί τήν ἁμαρτία.

Γιατί μέ τήν ἡθική φθορά λειτουργεῖ καί ὁ νόμος τῆς ἡθικῆς φθορᾶς. Γιατί τόν ἄνθρωπο καί τον ψυχικό κόσμον τόν φθείρει τόν παληώνει, τόν στραπατσάρει, τόν ἐξαθλιώνει τό κακό, ἡ ἁμαρτία πού εἶναι τόσο παλῆ ὅσο καί τό ἀνθρώπινο γένος. Καί σέ τέτοιο σημεῖο τόν γερνάει ἡ ἁμαρτία τόν ἄνθρωπο πού νά ἔχωμεν σήμερα νειάτα γηρασμένα τῶν 18 καί 20 χρόνων. Εἶναι ἡ ἐντονη ζωὴ γλυκειά μέ τοὺς ψεύτικους παραδείσους καί ἀποδέσμευση ἀπὸ τὰ ταμπού τῆς θρησκείας μέ τὰ διάφορα συνθήματα καί τίς ἀπαγορεύσεις καί ἔτσι δημιουργοῦν ἓνα ἡθικό ξεχαρβάλωμα με συνέπειες τους νέους στά χρόνια καί γηρασμένους στήν ψυχή.

Ἀλλά ὅμως αὐτὴ τήν ἡθική φθορά εἶναι στό χέρι μας νά ἀχρηστεύσουμε τοὺς μηχανισμούς της, νά

παλαίψουμε ἐνάντια σ' αὐτήν τήν φθορά. Καί συνεχίζει ὁ Ἀπόστολος.

«Ἐνδύσασθε τόν καινόν Ἄνθρωπον σέ ὅτι μέχρι σήμερα ὠδηγοῦσε στήν φθορά. Στροφή τώρα στήν προσπάθεια γιά μιὰ καινούργια ζωή. Μιά ζωὴ πού δημιουργεῖται μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τόν προσωπικόν ἀγῶνα μέ ἀντιπάλους τίς καθημερινές προσκλήσεις καί προκλήσεις τῆς ἁμαρτίας στίς διαφορές μορφές της μέ τό στόχο τόν καινόν ἄνθρωπον στήν καινούργια ζωή. Σ' αὐτήν τή ζωὴ πού ὁ Χριστός δέν εἶναι ἓνα μαῦρο μπάλωμα ἢ ἓνα μπιμπελό ἀλλά εἶναι τὰ πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός.

Ὁ καινός ἄνθρωπος εἶναι τό μεῖζον θέμα καί αἶτημα γιά τήν καινούργια χρονιά. Ἐνας καινούργιος ἄνθρωπος ὁ καινός ἄνθρωπος εἶναι ἔργον κοπιῶδες ὅλης μας τῆς Ζωῆς. Τό ἐπιστέγασμα ὅλων τῶν προσπαθειῶν καί τῶν πνευματικῶν κατακτήσεων. Ἡ παρέμβασις τῆς ἁμαρτίας ἀλλοιώνει τήν προσωπικότητα καί τήν ἀποπροσανατολίζει συνεχῶς γι' αὐτό ἀπαιτεῖται μιὰ συνεχῆς προσπάθεια καί νά ἀρνούμεθα τίς κακές μας συνήθειες πού μᾶς αἰχμαλωτίζουν χωρίς καί νά τό καταλαβαίνουμε.

Γι' αὐτό τί χρειάζεται; Μιά συνεχῆ καθαρότητα τῆς καρδιάς μας ἀπὸ ὅλα τὰ σκουπιδάκια πού συσσωρεύονται ἢ ἀπωθοῦνται ἀθέατα ἴσως στά ἀνθρώπινα μάτια ἢ σέ κάποιες κρυφές γωνιές της. Γι' αὐτό χρειάζεται μιὰ συνεχῆς ἐπαγρύπνησις στόν κόσμο τῶν λογισμῶν, τῆς φαντασίας, τῶν ἐπιθυμιῶν καί γενικά χρειάζεται ἓνας συνεχῆς ἀναβαπτισμός στήν κολυμβήθρα τοῦ ἐξαγνισμοῦ καί τοῦ ἐξαγιασμοῦ χωρίς ποτέ νά εφησυχάζωμε. Καί σέ ὅτιδῃποτε μᾶς φράζει τό δρόμο γι' αὐτὴ τήν ἀνανέωση πρέπει νά εἴμαστε ἐτοιμοί νά τοῦ ποῦμε κάνε πέρα νά περάσω, κι' ας μὴν ξεχνάμε πῶς εἶναι πολλοί οἱ ἀντίπαλοι στήν προσπάθεια γιά νά περάσουμε στήν καινούργια ζωή.

Εἶναι μιὰ συνήθεια που μπορεί τήν πνευματικὴ μας ζωὴ νά τήν κάνει ρουτίνα. Προσβάλλει τήν προσευχή τῇ Θ. λατρεία κι' αὐτὴ ἀκόμη τήν ἐξομολόγηση καί τῇ Θ. Κοινωνία πού εἶναι τὰ ἀποτελεσματικώτερα φάρμακα γιά τήν ὑγεία τῆς ψυχῆς. Ἄναισθητοποιεῖ τίς πνευματικές κεραίες, ἀποδυναμώνει τήν πίστη, τήν ἐλπίδα, τό θάρρος, τόν ἐνθουσιασμό.

Στήν χορήγησι φαρμάκων οἱ γιατροὶ φοβοῦνται τόν ἐθισμό. Εἶναι μέγας ἀντίπαλος, γιατί δέν ἐνεργοῦν στόν ὀργανισμό. Ἔτσι ὅταν καί ἡ ὥραιό-

τερη ζωή γίνεται ρουτίνα ό άνθρωπος τη βαριέται ό χριστιανός διανοούμενος. Κάρολος Γιεγκύ γράφει σχετικά. Ό έχθρός της γνήσιας πνευματικής ζωής δέν είναι τόσο ή άμαρτία όσο ή συνήθεια. Μία λατρευτική εύκαιρία π.χ. μία οικοδομητική όμιλία ή μία μελέτη μπορεί νά μάς ανανεώσει ψυχικά, αλλά μπορεί και τό αντίθετο νά μάς αφήση αδιάφορους άν γίνεται από συνήθεια έτσι και έξηγείται πώς τίς ίδιες εύκαιρίες άλλοι τίς βαρυνώνται ενώ άλλοι βεβαιώνουν ότι τήν άκούνε γιά πρώτη φορά. Πόσες φορές δέν έχουμε άκούσει νά λένε «ουφ βαρέθηκα πιά» και άλλοι νά βεβαιώνουν μου φάνηκε σαν πρώτη φορά νά τά άκουσα.

Τό βόλεμα και τό έρώτημα είναι μήπως θέλουμε έναν χριστιανισμό στά μέτρα μας όπως έμας μάς βολεύει. Ένώ ή προσπάθεια κόπων θυσιών άπαρνήσεων κόντρα στις άπαιτήσεις του κόσμου, κόντρα στον κακομαθημένο έαυτό μας, κόντρα σέ οτιδήποτε προωθεί τήν καινή κτίση θά μάς βοηθήσει νά πετύχουμε τό στόχο μας και τό δράμα ό καινός άνθρωπος νά γίνει πραγματικότητα.

Γιά νά άντισταθούμε στή φθορά των υλικών πραγμάτων είτε γιά τό νοικοκυριό μας, είτε γιά τά ρούχα μας, τό σπίτι μας, τό σώμα μας κλπ καταβάλουμε συνεχείς φροντίδες και έξοδα. Δέν χρειάζεται τό ίδιο τουλάχιστον νά κάνουμε και γιά τήν ψυχή μας; Νά άποφεύγουμε δηλαδή συστηματικά τήν άμαρτία. Ένας λεκές σ ένα άκριβό ρούχο, μία ρυτίδα στό πρόσωπο μάς άνησυχεί. Άνησυχούμε τό ίδιο και γιά μία άντιπάθεια πού άρχίζει νά γεν-

νιέται μέσα μας μία άδικία, κάποιο μίσος πού αφήσαμε νά βρεί θέση στην καρδιά μας και πού δημιουργούν λεκέδες και ρυτίδες στην άθάνατη ψυχή μας;

Είναι ή : άγνοια

Είναι ή χειρότερη άνοησία στον πνευματικό μας άγώνα νά άγνοούμε τους άντιπάλους μας. Και ποιος είναι ό μεγάλος άντίπαλος του χριστιανού. Ό διάβολος είναι ή άμαρτία πού μάς προωθεί και έμεις νομίζουμε ότι μόνοι μας μπορούμε νά άντιπαρέλθουμε μόνοι μας άν άφεθούμε θά άποτύχουμε. «Χωρίς έμού σού δύνασθε ποιείν ούδέν». Είναι σαφής προειδοποίησης του Κυρίου μας. Ίωάν. ιε 5. Όχι άνανέωση, αλλά ούτε συντήρηση δέν μπορούμε νά κάνουμε μόνοι μας.

Άποτελέσματα θετικά θά έχη ό άγώνας μας όταν γίνεται μέσα στην άλήθεια και στή χάρι του Χριστού με συμπαραστάτη και συναγωνιστή τόν ίδιο πού διεκήρυξε **Ίδου καινά ποιῶ πάντα**. Άποκ. Ίδου κάμνω τά πάντα νέα.

Στόν όρίζοντα της ζωής μας άνέτειλε ένας καινούργιος χρόνος. **Δώρο Θεού**. Μέ τή χάρι Του μπορούμε μέσα στην κάθε μέρα τήν κάθε ώρα τό κάθε λεπτό σαν σέ πολύτιμο καμβά νά κεντήσουμε βελονιά - βελονιά τό ωραιότερο κέντημα πού λέγεται καινούργιος άνθρωπος, ανανεούμενος και μεταμορφούμενος συνεχώς μέσα στό φώς και τή χάρι του Χριστού.

A.A. ΧΑΛΒΑΤΖΗ

ΥΛΗ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΝ Φ. 851

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μία τυχαία, ἢ μία συνηθισμένη γέννηση.

Ἡ Γέννησις καί ἡ παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στόν κόσμον ἀποτελεῖ ἕνα γεγονός ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος καί σημασίας. Ἐγίνε τό κέντρο τῆς παγκόσμιας ἱστορίας.

Ἡ ἀνθρωπότητα, συνειδητά ἢ ὄχι ἀνέμενε μία λύτρωση, μία σωτηρία ἀπό κάποιον Μεσσία ἀπεσταλμένο ἀπό τόν Οὐρανό.

Ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, καί τοῦ πολιτισμοῦ χωρίζεται, ὅπως διαπιστώνει ἡ ἴδια ἡ ἱστορία σέ δύο κόσμους, τόν προχριστιανικό καί τόν Χριστιανικό - μέ κεντρικό πρόσωπο καί θεμέλιο στό δεύτερο, τήν διδασκαλία τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Μέ πολύ λίγα λόγια θά δοῦμε ὅτι ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ, εἶχε προετοιμαστεῖ ἀπό τόν Θεό, ἀμέσως μετά τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, «αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καί σύ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν» (Γένεσις κεφ. 3 στ. 15).

Λόγια πού εἶπε ὁ Θεός εἰς τόν Ὅφιν κατὰ τήν ὥραν τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Χιλιάδες χρόνια πρὶν δίδεται ἡ υπόσχεσις ἀπό τόν Θεόν γιά τήν ἀποστολή τοῦ Σωτῆρος εἰς τήν γῆ. Ἡ Παλαιά Διαθήκη τό ἀναφέρει ἀπό πολλούς προφῆτες.

Ὁ Ἰακώβ προφητεύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι προσδοκία ἐθνῶν καί λαῶν.

Ὅταν ἐπέστρεψαν οἱ Ἰσραηλίτες ἀπό τήν Αἴγυπτο - περί τά μέσα τοῦ 1500 π.Χ. Ὁ Βαλαάμ ὁ προφήτης εἶπε: Θά ἀνατείλει Ἀστρο ἀπό τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ πού κατέχει τήν ἀληθινὴ γνῶση. Θά τόν δεῖξω τόν Μεσσία, ὄχι ὅμως τώρα.

Ὁ προφήτης Μιχαίας (900 χρόνια πρὸ Χριστοῦ) προσφωνεῖ τῇ Βηθλεέμ καί μέ χαρὰ προαναγγέλει τό χαρμόσυνο γεγονός «Καί σύ Βηθλεέμ, ἢ ἄλλως λεγόμενη καί οἶκος εὐφραθῆ, μικρά εἶσαι μεταξύ τῶν πόλεων τοῦ Ἰουδα. Δέν ἔχεις οὔτε χίλιους κατοίκους. Ἀλλά ἀπό σένα θά προέλθει ἄρχων, ὁ Μεσσίας. Ἡ ἀρχή καί ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ, ξεπερνά τήν ἀρχή τῶν ἡμερῶν τῆς Δημιουργίας» (Μιχ. ε' 1). Ἡ μικρὴ λοιπὸν Βηθλεέμ θά εἶναι ἡ πόλις πού θά γεννήσῃ τό Λυτρωτή. «Ἐκ σου γάρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τόν λαόν μου τόν Ἰσραὴλ». Ὁ προφήτης Ἰερεμίας, ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὁ προφήτης Δανιὴλ, ὁ Δαυῖδ κ.ἄ. ἔδωσαν πολλές καί μεγάλες μαρτυρίες γιά τὴ γέννηση, γιά τόν χώρο, γιά τὴ σύλληψη τῆς παρθένου ἀπό τόν ἄγγελο, γιά τό ἄστρο πού ὠδήγησε τοὺς μάγους γιά τό θαῦμα: «καί μετὰ τόκον Παρθένης» κ.λ.π.

Ἀξίζει ὅμως νά ἀφήσουμε γιά λίγο τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι περίμεναν ἐνσυνείδητα τόν Μεσσία (μέσω τῶν προφητῶν) καί ἄς πάμε νά δοῦμε, ἄλλους λαούς οἱ ὁποῖοι προσδοκοῦσαν καί αὐτοὶ τόν Μεσσία μέσα ἀπὸ τίς παραδόσεις τους.

Οἱ ἀρχ. Ἕλληνες, οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Γαλάτες, οἱ Πέρσες, οἱ Ἰνδοί, οἱ Κινέζοι, οἱ γηγενεῖς Ἀμερικανοί, οἱ Εὐρωπαῖοι, διατηροῦν στίς παραδόσεις τους μιά τέτοια ἐλπίδα.

Ὁ Αἰσχύλος στήν τριλογία τοῦ «Προμηθεὺς Πυρφόρος», «Προμηθεὺς Δεσμώτης» καί «Προμηθεὺς Λυόμενος» - παρουσιάζει ὅλες τίς φάσεις τοῦ δράματος τῆς ἀνθρωπότητος, στό πρόσωπο τοῦ Προμηθέα, πού βασανιζόταν σκληρά, θά εἶναι ἕνας ἀπόγονος τῆς Παρθένης Ἰούς, ὁ ὁποῖος θά γεννηθεῖ κατὰ ὑπερφυσικό τρόπο. Στό τέλος τῆς τραγωδίας ἐμφανίζεται ὁ Ἑρμῆς, ὁ ὁποῖος λέγει στόν Προμηθέα ὅτι θά ἐλευθερωθεῖ τότε μόνον, ὅταν **κάποιος ἀπὸ τοὺς Θεοὺς** τόν ἀντικαταστήσει καί πάθει ἀντ' αὐτοῦ καί αὐτός θά κατέλθῃ καί στὰ σκοτεινὰ βάθη τοῦ ἄδη.

Γράφει ὁ Αἰσχύλος τά ἑξῆς:

«Τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τί προσδόκα πρὶν ἂν ὁ Θεός τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φανῇ, θελήσῃ τ' ἀμφί. Ταρτάρου βάθη». (Αἰσχύλου Προμηθεὺς Δεσμώτης στ. 1026 - 1929).

Καί ἡ ἐρμηνεία:

«Καί μὴν προσμένεις στό μαρτύριο αὐτό σοῦ τέλος πρὶν νά βρεθεῖ κανεὶς Θεός, πού θά θελήσῃ νά πάρῃ ἐπάνω του τά πάθια σου καί πάει στοῦ ἄφεγγου Ἀδῆ τ' ἄραχνα βαθειὰ σκοτάδια». (Μετάφρ. Ἰωάν. Γρυπάρη).

Πολύ ἐπίσης ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ὁ διάλογος τοῦ Σωκράτη μέ τόν Ἀλκιβιάδη.

Ὁ Σωκράτης κάμνει λόγο γιά κάποιο θρησκευτικό παιδαγωγό πού θά ἔλθῃ καί θά διδάξῃ τοὺς ἀνθρώπους περὶ τῶν καθηκόντων τους ἀναμεταξύ τους καί πρὸς τοὺς Θεοὺς.

Ἀλκβ. «πότε οὖν παρέσται ὁ χρόνος οὗτος, ὦ Σωκράτες; καί τίς ὁ παιδεύων; ἥδιστα γάρ ἂν μοι δοκῶ ἰδεῖν τόν ἀνθρώπον τοῦτον τίς ἔστιν». Συνεχίζει ὁ διάλογος μέ πολύ ἐνδιαφέρον. Ὁ Σωκράτης τονίζει ὅτι ὁ παιδαγωγός ἐκεῖνος ἐνδιαφέρεται **ἐξαιρετικά** γιά τόν ἀνθρώπο. Καί προσθέτει: «ὁ Θεοῖς δέ... πάντα τα νομιζόμενα δώσομεν, ὅταν ἐκείνην τήν ἡμέραν ἐλθοῦσαν ἴδω. Ἡ ξεῖ δ' οὐ διὰ μακροῦ τούτων θελόντων... καί τό συμπέρασμα τῆς συζητήσεώς τους εἶναι ὅτι ἐκεῖνος: «Δέ θ' ἀργήσῃ νά ἔλθῃ». (Ἡ ξεῖ δ' οὐ διὰ μακροῦ).

ΡΩΜΑΙΟΙ ΚΑΙ ΕΘΝΗ

Καί οί Ρωμαῖοι συγγραφεῖς ἐκφράζονται μέ ἀνάλογο τρόπο. Ἐπί τῆς ἐποχῆς τοῦ Κικέρωνα (106 - 43 π.Χ.) κυκλοφοροῦσαν συβυλλικοί χρησμοί, πού σχετίζονταν μέ τήν ἀναμονή τοῦ «ἀθάνατου βασιλέα». Θά ἔλθει «ἀγνός ἄναξ» πού θά κρατεῖ τά σκήπτρα ὅλης τῆς γῆς. Λέγει ὁ Χρησμός:

«Αὐτάρ ἐπεὶ Ρώμη καί Αἰγύπτου βασιλεύει, εἰς τήν ἰθύνουσα, τότε δὴ βασιλεία μεγίστη ἀθανάτου βασιλῆος ἐπ' ἀνθρώποις φανεῖται. Ἦξει δ' ἀγνός ἄναξ, πάσης γῆς σκήπτρα κρατήσων εἰς αἰῶνας πάντας ἐπειγομένοιο χρόνιοι». (Ο *racula Sibyllina* *Lisipiae* 1852. Σιβ. χρησ. Λόγος Γ' 46 - 50).

Ὁ Κικέρων ὁ μεγαλύτερος τῶν ρητόρων τῆς Ρώμης, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τοῦ αὐτοῦ τοῦς στίχους, διερωτᾶται «*in guen hominem, et in quod tempus est;*» (σέ ποιόν ἀνθρώπο καί σέ ποιό χρόνο ἀναφέρεται;).

Τό ἄξιο ἰδιαίτερης σημείωσης εἶναι ὅτι οἱ ἐπόμενοι σιβυλλικοί στίχοι ὁμιλοῦν γιά τόν ἀστέρα, πού θά φανεῖ, ὅταν ἔλθει κρυφά ἐκεῖνος, ὁ λόγος τοῦ Ὑψίστου, ὁ ὁποῖος θά φέρει σάρκα ὅμοια μέ τήν τῶν θνητῶν:

Νά οἱ σχετικοί στίχοι:

«Ἄλλ' ὅπταν ἀστήρ πανεῖκελος ἡελίοιο λαμπρός ἀπ' οὐρανόθεν προφανῇ ἐνὶ ἡμασι μέσοις, καί τότε δὴ κρύφιος ἦξει Λόγος ὑψίστοιο, σαρκοφέρων, θνητοῖσιν ὁμοῖον· ἀλλά σύν αὐτῷ αὐξήσει τό κράτος τῆς Ρώμης, κλεινὼν τε Λατίων... Εἰρήνη δ' ἔσται, πολέμων δ' ἀναπαύσεται Ἰερῆς». (Egloga IV).

Καί ὁ Βιργίλιος (70 - 19 π.Χ.) ἔχει στίχους χρησμολόγους. Σέ μετάφραση: «Ἦδη νέος γόνος ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ οὐρανοῦ πέμπεται, ἄρτι γενωμένου παιδός, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ σιδηρά γενεά πρώτον λήγει, καί δι' ὅλον τόν κόσμον ἀνίσταται χρυσή γενεά... κ.λ.π.

Οἱ Ρωμαῖοι Ἱστορικοί Τάκιτος (55 - 120 μ.Χ.), ὁ Σουετώνιος (69 - 125 μ.Χ.) ἐκφράζουν ἀνάλογη γνώμη - τήν ἀρχαία καί σταθερή πεποίθηση ὅτι ὁ Θεός προορίζει τήν Ἰουδαία ὡς χώρα ἀπό τήν ὁποία θά παρέλθουν αὐτοί πού θά κυβερνήσουν τήν οἰκουμένη. Ἀκόμα ὁ Σουετώνιος ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ αὐτοκράτορος Αὐγούστου - ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη ὁ Χριστός - ἐγίνε δημόσιο θαῦμα, πού ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ φύσις ἐγκυμονοῦσε μεγάλο πρόσωπο τό ὁποῖο θά ἐγένετο ὁ βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων. Στὴ συνέχεια ρώτησαν τό Μαντεῖο τῶν Δελφῶν καί αὐτὸ ἀπάντησε: ὅτι θά ἔλθει κάποιος, θά γεννηθεῖ ἄνθρωπος χωρίς νά φθαρεῖ ἡ παρθενία τῆς μητρός, ἀπὸ τὰ ἀθεράπευτα πάθη, καί «αὐτόν θά τόν φθονήσει ἄπιστος λαός καί θά κρεμαστεί ὡς κακούργος ἄξιος θανάτου».

Στὴν ΚΙΝΑ ὁ «διδάσκαλος (Κομφούκιος 6ος αἰ. π.Χ.) λέει γιά ἓνα θεόπεμπτο βασιλιά κλπ.

ΔΗΛΑΔΗ κυκλοφοροῦσαν πανάρχαιες προφητείες ἀνάμεσα στά προχριστιανικά ἔθνη. Ἦσαν ἐκεῖνες, πού εἶχε πεῖ ὁ ΘΕΟΣ, μετά τήν πτώση στοὺς πρώτους ἀνθρώπους, στὸν Ἀδάμ καί τὴν Εὐὰ καί κατόπιν στό Νῶε. Ὁ Νῶε τίς παρέδωσε στά τρία παιδιά του καί κείνα στά δικά τους παιδιά, αὐτά στοὺς ἀπογόνους τους, στοὺς τρεῖς μεγάλους κλάδους τῶν λαῶν τῆς γῆς: Τό σημιτικό, τό χαμιτικό καί τό ἰνδοευρωπαϊκό.

Στοὺς διάφορους λοιπὸν λαοὺς βρίσκουμε, ἀλλοιωμένες φυσικά σέ πολλά σημεία, τίς προφητείες γιά τόν ἐρχομό τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου. Περίμεναν ἓνα θεῖο Λυτρωτὴ πού θά γεννιόταν ἐκ παρθένου καί αὐτός θά ἔφερνε τήν ἀληθινὴ χαρὰ στὸν κουρασμένο καί νοσταλγὸ τῆς σωτηρίας τοῦ Ἄνθρωπο.

Ὁ ποιητὴς Γεώργ. Βερίτης, ἐκφράζει μέ τό δικό του τρόπο τόν πανανθρώπινο πόθο γιά τόν ἐρχομό τοῦ Σωτῆρος σὲ ποίημά του «ΔΕΥΤΕ ΙΔΩΜΕΝ πιστοί».

«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί»

Ὡ σύ μεγάλη Ἀναμενόμενη
τοῦ δύστυχου πεσμένου ἀνθρώπου!
Γιὰ Σέ ψαλμοὶ κι ὠδὲς καί σίβυλλες,
γιὰ Σένα οἱ θρύλοι κάθε τόπου.

Γιὰ Σέ ὁ Δαυὶδ τῇ λύρα ἀνάκρουσε,
κι ὁ μεγάλόπνοος Ἡσαΐας,
πού διασκελίζοντας τὰ σύνορα
τῆς Ἰουδαίας καί τῆς Ἀσίας,

στῆς γῆς τὰ πέρατα τό κήρυξε,
πὼς Θεῖο Παιδί γιά μᾶς ἐδόθη,
π' ὅλοι θά βροῦν σ' Αὐτό τὴν πλήρωση
οἱ πανανθρώπινοί μας πόθοι.

Τόν ἐρχομό Σου, ὦ! πὼς τόν πρόσμενε
τοῦ βράχου ὁ τραγικός Δεσμώτης,
ὅσο τὰ σπλάχνα τ' ὄρνιο ἐσπάραξε
τῆς ἀδαπάνητῆς του νιότης!

Κι ἦρθες! Δέν ἦρθες μ' ἀστροπέλεκα
καί μέ βροντὲς καί καταιγίδα.
Ἦρθες σάν αὔρα, σάν πνοή, σάν φῶς,
σάν ὀρθινὴ δροσοσταλίδα.

Ἦρθες! Μπροστά σου γονατίζουμε
Μάγοι φτασμένοι ἀπὸ τὰ ξένα,
καί ταπεινά σέ χαιρετίζουμε
τόν λατρευτὸ μας καί τόν ΕΝΑ.

ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ
ΓΡΑΜ. Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

1. ΕΙΜΕΘΑ ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΟΙ ΕΟΡΤΙΑ ΩΡΑΙΑ

Είναι αλήθεια πώς όλος ο κόσμος αγωνίζεται να ντυθῇ καὶ ἐμφανισθῇ ἐορτια καὶ ώραία λόγω τῆς ὑψίστης αὐτῆς ἐορτῆς πού λέγεται Χριστοῦ γεννα. Ὁ πνευματικός ὁμως ἄνθρωπος, βλέπει σαφῶς, πὼς τὰ τελευταῖα χρόνια δίδει ὁ κόσμος ἰδιαίτεραν αἰσθησιν γύρω ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν καὶ παραμελεῖ, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, παραγκωνίζει τὴν πνευματικὴν κατάρτησιν τῆς ψυχῆς του. Κάθε χρόνο γίνεται καὶ χειρότερα ὅτι ἐξωτερικῶς (θεώμεθα ώραῖοι) ἀλλὰ ἐσωτερικῶς εἴμεθα ρυπαροὶ πένητες ἐνώπιον τοῦ λίκνου τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ. Ἀντὶ νὰ παρουσιάσωμεν, ἐν ταπεινότητι, τὸν καλύτερον ἑαυτὸν μας, τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ ὅλας τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐπαρχίας, ὅλαι αἱ πόλεις λουσμένοι μέσα στὶς ηλεκτρικὲς ἀναλαμπές ἀλλὰ οἱ ἴδιες ἐμφανίζουν, ἀπιστίαν, μέθην, χαρτοπαιξίαν, ναρκωτικά καὶ ἠθικὴν ἐξαθλίωσιν. Τό γεγονός αὐτό, πῶς λέγομε, ἀνωτέρω ἐπισημαίνεται ἀπὸ πολλά πνευματικά πρόσωπα, τοῦτ' αὐτό καὶ ἡμεῖς, ἐν ἀλληλοεξαρτήσῃ, διαπιστώνομεν τὴν ἀθλίαν αὐτὴν πραγματικότητα.

2. ΑΝΑΛΗΨΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὅλος ὁ χριστιανικός κόσμος εὐρίσκεται σὲ ἀναβρασμό βλέποντας τὴν κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας νὰ παραπαίει κανονικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς. Μά κύριοι «ἅγιοι κληρικοί» δὲν σταματᾶτε νὰ προσβάλλετε τὸν χριστιανικὸν κόσμον πού θέλει νὰ σωθῇ μ' αὐτὰ τὰ μέσα καὶ νὰ ὀδεύετε πρὸς τὰ Δικαστήρια διὰ νὰ λύσετε τίς διαφορές σας ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἀναφέρει τὸ ἐξῆς (Ματθ. ε' 25): «*Ἰσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικός τῷ κριτῇ καὶ ὁ κριτὴς σέ παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθῇς*».

Ἄς ἀφήσωμεν πού ἡ ἀγάπη σας τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας εἶναι εἰς κατὰστασιν πτωχείας· ὅλες σας οἱ ἐνέργειες, τολμοῦμεν νὰ εἰπώμεν, εἶναι ὄχι μόνον ἀντεθνικαὶ ἀλλὰ καὶ «ἀντικανονικαὶ» συγκρινόμενοι μὲ τὸ πνεῦμα τῶν Γραφῶν καὶ τῶν Κανόνων πού μᾶς χάρισαν οἱ ἅγ. Πατέρες. Φροντίσατε ν' ἀλλάξετε τακτικὴ, διότι εὐρισκόμεθα πρὸ κοσμογονικῶν γεγονότων, καὶ ὁ Οὐρανός θὰ λάβει μέρος ἀσφαλῶς διὰ τὴν «ἐκπόρθησιν σας».

3. ΣΚΟΠΙΑ - ΣΚΟΠΙΑ ΚΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΟΙ ΛΑΟΙ

Ἡμεῖς ὅλοι οἱ Ἕλληνες καὶ, ἀντανεκλαστικά οἱ κυβερνῶντες μὲ τὸ πνεῦμα τῆς αἰσιοδοξίας, πού μᾶς προκαταλαμβάνει πρὸ πάσης ἐθνικῆς ἐκβά-

σεως σπουδαίων γεγονότων ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ὅπως καὶ ἡ ὀνομασία τῶν Σκοπίων σὲ «Μακεδονία» τοῦτο ἔχει καταντήσῃ γιὰ τὰ μάτια μας καὶ τὰ αὐτιά μας ἓνα σωστό μαρτύριο. Πρέπει ὀρθολογιστικὰ σκεπτόμενοι δὲν πρέπει νὰ ξεσποῦμε σὲ ἐνθουσιασμούς ὅπως ἐπιτυχίες τοῦ Μάστριχτ καὶ Λισσαβώνας ἀλλὰ πάντοτε πρέπει νὰ ἔχουμε κρατούμενα διότι πάντοτε οἱ Σύμμαχοί μᾶς ξεγέλασαν στὴν μοιρασίᾳ ἢ δὲ ἀλγεινῇ ἐκτόπισι καὶ ἡ σφαγὴ τῶν πατριωτῶν τῆς Μ. Ἀσίας πρέπει νὰ εἶναι γνώμονας ὀρθῶν κριτηρίων καὶ ὄχι «μυθευμάτων». Ἀναμένομεν τώρα τὴν δικαίωσιν μας ἀπὸ τὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Ἐδιμβούργου γιὰ νὰ δοῦμε τί θὰ μᾶς ψάλλουν διὰ τὰ Σκόπια. Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο θέλω νὰ ἐπισημάνω εἶναι ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῶν Ἀμερικανῶν μᾶς δίδουν κάποιο πνεῦμα αἰσιοδοξίας διότι κοντὰ στὸν κερδισμένο νέο Πρόεδρο εὐρίσκονται οὐκ ὀλίγοι Ἕλληνες. Ἄς εὐχηθῶμεν τὸ καλύτερο διὰ τὴν ἡμετέρα πατρίδα. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ περάσει ἀπαράτηρητὸ τὸ γεγονός πὼς οἱ Τούρκοι μᾶς κοροϊδεύουν γιὰ τὴν Κύπρον πού 18 ὁλόκληρα χρόνια καὶ οἱ κυβερνῶντες τὰ τῆς Κύπρου ἐμφανίζονται πότε αἰσιοδοχοῦντες πότε ἀπαισιόδοχοι. Εἶναι φοβερόν νὰ βλέπει κανεὶς τὴν θρασύτητα καὶ ἱταμότητα τοῦ ψευδοκράτους τοῦ Ντεκτάς. Ἐκεῖνο ὁμως τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τονίσωμεν εἶναι ὅτι πρέπει νὰ πέσουμε στὰ γόνατα γιὰ νὰ παρακαλέσωμεν τὸν Ὑψιστον καὶ τὴν Κυρίαν Θεοτόκον γιὰ τὴν αἰσίαν ἐκβασιν τῶν ἐν Κύπρῳ. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ αὐτό πρέπει ἡ ζωὴ μας νὰ ρυθμίζεται μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἄλλως ματαιοπονῶμεν.

4. ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἶναι ἀφαντάστως ὀδυνηρόν νὰ βλέπει κανεὶς τὰς δικαστικὰς ἀντιμετωπίσεις εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χώρον τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Αὐτός ὁ θρησκευτικός διασυρμός ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὄχι μόνον γιὰ μᾶς τοὺς μεγάλους ἀλλὰ ἰδιαίτερος γιὰ τὴν τρέχουσα γενεὰ καὶ τὴν ἐπερχόμενην θὰ ἔχει βαρεῖας ἐπιπτώσεις γιὰ τὸ χριστιανικὸν ποίμνιον τῆς Ἐκκλησίας. Παιδιά τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται καὶ «θεώνται» τοιαῦτα γεγονότα διχονοίας καὶ ἀντινομίας θάττον ἢ βράδιον· θὰ φέρουν καταστροφὴν γιὰ τὴν ψυχὴν μας. Γιατί ἐσεῖς οἱ ἐπίσημοι ρασσοφόροι τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀγάπην τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς χριστιανικῆς πίστεως τὴν πετάξατε στὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων;

5. Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΑΖΑΝΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΝΑΒΡΑΣΜΟΥ

Τὰ διαλαμβανόμενα χώραν εἰς αὐτὴν καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν πρώην Γιουγκοσλαβία εἶναι φοβερά. Ἀ-

σχέτως ποῖος προκαλεῖ τόν πόλεμον εἰς αὐτήν (Πάπας εἶναι ὁ κύριος αὐτουργός τῆς κρίσεως) ἡ χριστιανική κοινωνία βλέπουσα τήν ἀνθρωποσφαγὴν οἱ μὲν χριστιανοὶ ἐναντίον τῆς Βοσνίας καὶ Κροατίας καὶ οἱ τελευταῖοι ἐναντίον τῶν πρώτων εἶναι μία κόλασις πραγματική ἡ ὁποία δέν ἔχει διαστάσεις, φθάνουσα νά συλλογιστεῖ κανένας ὅτι ἡ

Ἀρμαγεδὼν μετατοπίστηκε ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν καὶ ἔθφασε πρὸ τῶν ποδῶν μας. Δέν μένει τίποτε γιὰ μᾶς τοὺς εὐρισκομένους σὲ πνευματική ἐπαφὴ μὲ τὸν Χριστὸν παρὰ νά κλείνουμε γόνυ καὶ νά «κραυγάζουμε» γιὰ τὸ ἔλεός Του. Ἡ Ἑλλάδα μὲ σωστοὺς χειρισμοὺς καὶ μὲ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν προσευχομένη εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θά μείνῃ μακράν ἀπὸ τὴν ἐπερχόμενην ἀπειλήν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΝ ΤΗ Ι. ΜΟΝΗ «ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ» ΚΟΡΩΠΙ

Ἡ Ἱ. Μονὴ τοῦ «ἀγ. Μάρκου» τοῦ ἀρχιερέως Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Στεφάνου ἐπανηγύρισε τὴν ἐορτὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀγ. Στεφάνου ἐν ὅλῃ τῇ βυζαντινῇ μεγαλοπρεπείᾳ. Κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἐψάλησαν ἀπὸ ἀμφοτέρους ἱεροψάλτας τὰ ἀνοιξαντάρια λειτουργοῦντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου μὲ πλῆθος ἱερατείου καὶ ἐκκλησιάσματος.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν κυριῶνυμον πανήγυριν τοῦ ἀγ. Πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς πανήγυρις εἰς ἣν παρευρέθησαν ἐκτὸς τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὁ ἅγιος Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος, μὲ πλῆθος ἱερωμένων ἐξ ὧν θά ἀναγράψωμεν τὸν Γέροντα ἀρχιμ. π. Μακάριον Καβακίδη, ἀρχιμ. π. Γερόντιον Λουδάρον, ἀρχιμ. π. Χρυσόστομον Βάρκαν καὶ τὸν ἀρχιμ. π. Ἀνθιμον Καραμήτρον ὡς ἐπίσης καὶ τὸν ἱεροδ. Γρηγόριον Ταυλάριον. Συμπροσευχόμενος ἐκεῖ καθ' ὅλην τὴν λειτουργίαν ἦτο καὶ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος μετὰ τῆς ἀκολουθίας του. Ἀρτοκλασία πλήρης ἔλαβε χώραν μεθ' ὅλων τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερατείου, ἐν ἀπολύτῳ κατανύξει.

Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὁμίλησεν ὁ Γέρων ἀρχιμ. π. Μακάριος Καβακίδης μὲ ἄκραν θεολογικότητα. Τὸν χορὸν τῶν ἱεροψαλτῶν ἐπλαισίωσαν ἱεροψάλται τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ μεγάλο ἀριθμὸ βοηθῶν. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς θείας λειτουργίας ὅλον τὸ ἱερατεῖον καὶ τὸ ἐκκλησίασμα παρευρέθησαν εἰς τὴν παρατεθεῖσαν τράπεζαν ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει. Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι δύο πούλμαν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Μ. Φαμέλην, ἐκ Πειραιῶς τῶν Ἱ. Ναῶν «Εὐαγγελιστρίας» Καραβά καὶ «ἀγ. Μηνά» Ἀμφιάλης ἦταν παρόντα κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ τὴν παρατεθεῖσαν τράπεζαν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΜΗΝΑ ΕΙΣ ΠΑΛΟΥΚΙΑ ΣΑΛΑΜΙ- ΝΟΣ

Ὁ ἀναγερθεὶς Ἱ. Ναὸς «ἀγ. Μηνά» ἐν Σαλαμίνι ἐπανηγύρισε μὲ ἄκραν βυζαντινὴν ἱεροπρέπειαν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀρχιμ. π. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον καὶ π. Νεκτάριον Δικαίον μὲ ἱεροψάλτας τὸν κ. Ἱ. Περδικούρη κ.ἀ. μὲ ἀρκετὸν ἐκκλη-

σίασμα τόσο ἐκ τῆς Σαλαμίνας ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὁμίλησεν ὁ Πρωτονοτάριος κ. Χ. Χαλβατζής, ἰδιαίτερος κάνοντας μνησίαν τὸ γεγονός τὸ ὅτι ὁ «ἀγ. Μηνάς» ἐπετέλεσε τὸ μέγα θαῦμα τῆς κατατροπώσεως τοῦ Ρόμελ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, ἐπισημάνας ἰδιαίτερος ὅτι Ἀραβιστὶ τὸ Ἑλ Ἀλαμείν σημαίνει ὁ Μηνάς.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας ἐπηκολούθησε τράπεζα ἐπιμελῶς φροντισμένη ἀπὸ τὴν μητέρα τοῦ ἀρχιμ/του καὶ τὰς ἀδελφὰς τῆς ἐν Μουλκίῳ Ἱ. Μονῆς τῆς «Υπαπαντῆς». Εὐχόμεθα εἰς τὸν φίλον καὶ συνεργάτην π. Χριστόφορον ὅπως εὐρίσκεται πάντα εἰς τὸ προσκῆνιον μὲ τὴν ἐπιτέλεσιν ἐκλεκτῶν καὶ θαυράστων ἔργων.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΕΝ ΛΑΜΙΑ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγύρεως τοῦ ἀγ. Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ ἐγένετο εἰς τὸν ὁμώνυμον Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Σπυρίδωνος ἐν Λαμῖᾳ, τόσο κατὰ τὸν Ἑσπερινόν, ὅσον καὶ κατὰ τὸν Ὅρθον, ἀρχιερατικὴ λειτουργία, μὲ τὸν οἰκείον ἱεράρχην κ.κ. Καλλίνικον, πλασιουμένου μὲ τὸ ἱερατεῖον τῆς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Γέροντος ἀρχιμ. π. Μακαρίου Καβακίδη, ἐκ Θεσ/νίκης.

Κατὰ τὴν εὐλογίαν τῶν ἁρτῶν, οἱ χοροὶ τῶν ἱεροψαλτῶν ἔδωσαν τὴν δέουσαν ἱεροπρέπειαν καὶ βυζαντινὴν ὑφήν. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὁμίλησεν θεολογικῶς καὶ πρεπόντως, ὁ ἀρχιμ. π. Μακάριος Καβακίδης. Κατὰ τὴν κυριῶνυμον ταύτην ἡμέραν ἐγένετο καὶ ἡ χειροτονία τοῦ μοναχοῦ Ἀθανασίου εἰς διάκονον ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀδελφότητα τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου, μὲ ὅλον τὸ πολυπληθὲς πλήρωμα ἀνακράζον τὸ «Αἰῶς».

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς λειτουργίας παρετέθη τράπεζα ἀγάπης ἐπευλογοῦντος τοῦ οἰκείου ἱεράρχου.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΝ ΛΑΜΙΑ

Κατὰ τὴν 30ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἐορτὴν τοῦ ἐνδόξου Πρωτοκλήτου ἀγ. Ἀνδρέου, ἐγένετο πανηγυρικός Ἑσπερινός ἐν τῷ ὁμονύμῳ Ἱ. Ναῷ μὲ

Βυζαντινήν ιεροπρέπειαν, μέ τόν οίκεϊον ιεράρχην κ.κ. Καλλίνικον, έπευλογοῦντα τήν μεγάλην άρτοκλασίαν.

Τήν έπομένην έορτήν του άγίου, ό Σεβασμιώτατος κ. Καλλίνικος με όλον τό ιερατεϊον της Μητροπόλεως του, έποιήσατο Πανηγυρικήν λειτουργίαν καί όμίλησεν πατρικώς πρός όλον τό παρευρεθέν έκκλησίασμα. Μετά τό πέρας της θείας λειτουργίας καί τήν διανομήν του αντιδώρου παρετέθη ως εΐθισται τράπεζα άγάπης, πρός εύφροσύνην όλου του ιερατεϊου καί του έκκλησιασματος.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ

Κατά τήν μνήμην του άγ. Σπυρίδωνος Έπισκόπου Τριμυθοῦντος του Θαυματουργού, έπανηγύρισε ό όμώνυμος Ι. Ναός μέ πλήθος κόσμου εκ Σαλαμίνας, Αθηνών καί περιχώρων, μέ έπικεφαλής τόν Σεβασμιώτατον κ.κ. Γερόντιον, πλαισιούμενον από τόν άγ. Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιον καί λειτουργούς τόν π. Πολύκαρπον Μπεγγήν καί τόν ιεροδιάκονον Γρηγόριον Ταυλάριον. Άρτοκλασία, ιδιαίτερος έν πληθώρα, ηΐλογήθη από τούς Άρχιερείς ή δέ Βυζαντινή ύμνολογία από τούς ιεροψάλτας Ι. Συμεωνίδην, Ι. Περδικούρην καί Ι. Σουλιώτην έδοσαν μεγάλα πνευματικά σκιρτήματα εις όλον τό πολυπληθές έκκλησίασμα.

Κατά τό κοινωνικόν ώμίλησε ό άγ. Πενταπόλεως με τρόπον, ως συνήθως ιδιαίτερος χαρακτηριζόμενον από έθνικήν έξαρσιν.

Μετά τό πέρας της λειτουργίας, προσεκληθήσαν οι Άρχιερείς καί Έπίτροποι καί άλλοι παράγοντες του Ι. Ναού εις τήν παρατεθείσαν τράπεζαν έν τή οικία του π. Πολυκάρπου.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΑΛΑΟΥ ΕΝ ΧΑΪΔΑΡΙΩ

Κατά τήν 6ην Δεκεμβρίου έ.έ., έπανηγύρισε ό όμώνυμος Ι. Ναός μέ ιδιάζουσας βυζαντινήν μεγαλοπρέπειαν.

Κατά τόν έσπερινόν ό λειτουργός π. Άζαρίας Όρολογάς, πλαισιούμενος από φίλον εκλεκτόν ιερατεϊον έκαμεν τήν ιεροτελεστίαν της άρτοκλασίας μέ τήν δέουσας ιεροπρεπή εμφάνισιν.

Κατά τήν Κυριώνυμον ήμέραν ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος μέ ιεουργούς τούς π. Άζαρία, π. Γαβριήλ, π. Περίανδρο καί τόν ιεροδ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον, έλειτούργησαν μέ θείαν κατάνυξιν καί βυζαντινήν μολπήν, μέ πρωτοψάλτην τόν χοράρχην κ.Μ. Μίμαρον.

Κατά τό κοινωνικόν ό Μακαριώτατος ώμίλησε καταλλήλως έξάρας κατά τρόπον λίαν επαγωγικόν τά της όσιακής μορφής του άγίου Νικολάου. Μετά τό πέρας της θ. λειτουργίας έπηκολούθησε τράπεζα άγάπης μέ έπευλογοῦντα τόν Άρχιεπίσκοπον, ιερατεϊον καί τό έκκλησίασμα.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Τήν Κυριακήν 25ην Ιανουαρίου έ.έ., έχειροτονήθη ως διάκονος καί τήν Τρίτην 27ην Ιανουαρίου του ίδιου μηνός προήχθη εις τό του Πρεσβυτέρου βαθμόν ό π. Λάζαρος Άναστασιάδης, άμφοτέρως δέ τάς χειροτονίας έτέλεσε ό Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσ/νίκης κ. Εϋθύμιος. Χαρακτηριστικώς αναφέρουμε ότι ό νεοχειροτονηθείς π. Λάζαρος είναι έγγαμος, πατήρ δύο τέκνων, καί πτυχιούχος πολιτικός μηχανικός. Η «Φωνή της Όρθοδοξίας» συγχαίρει τόν Παναγιώτατον Μητροπολίτην κ. Εϋθύμιον διότι «ως έγράφη» εργαζόμενος σύν Θεω συνεχώς επανδρώνει τήν Ιεράν Μητρόπολιν Θεσ/νίκης μέ νέους καί άξιους ιερείς. Εϋχεται δέ εις τόν νεοχειροτονηθέντα καλήν σταδιοδρομίαν εις τήν νέαν ένορίαν Ν. Κορδελιού εις ήν έτοποθετήθη.

Τυπογραφικά Άβλεψία

Εις τήν Διατριβήν του κ. Νικήτα Κ. Άναγνωστοπούλου «Νομικά Παρατηρήσεις επί του ύπ' αριθ. 46/1991 Βουλευματος του Συμβουλίου Πλημ/κών Δράμας, περί άπαλλαγής των Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πενταπόλεως κλπ», τήν δημοσιευθεϊσαν εις τό προηγούμενον φύλλον 850 Σ/βρίου - Όκτωβρίου 1992, παρεισέφρυσαν τά ακόλουθα λάθη: Εις σελ. 8, παράγρ. ΙΙΙ στίχ. 27, «ως θά ίδωμεν έν παρυ», αντί του όρθου «ως θά ίδωμεν έν παρ. V. Καί εις στίχ. 30 της αύτης παραγράφου «πρός τό Διοικ. Συμβούλιον», αντί του όρθου «πρός τό Δικαστικόν Συμβούλιον».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

Η Ίερά Πανήγυρις τοῦ ἐνδόξου καὶ θαυματουργοῦ Ἀγ. Νικολάου, εἰς τὸν ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν εἰς Ἀχαρνάς (Δημοκρίτου 20)

Ὁ οἰκείος Μητροπολίτης Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος χοροστατῶν κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν τοῦ ἀνακαινισθέντος Ἱ. Ναοῦ.

Ο εκ βάθρων ανακαινισθείς Ἱ. Ναός τοῦ ἁγ. Νικολάου εἰς Ἀχαρνάς, πανοραμική ἀποψις.

Τὴν παραμονήν, τὸ ἑσπέρας, ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός, μέ ἀνοιξαντάρια, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου, συμπαραστατομένου ἀπὸ τοὺς π. Βαλσανοῦφριον, π. Φιλάρετον καὶ π. Ἰουστίνον τοῦ καὶ ἱερατικοῦ προϊσταμένου τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ.

Κατανυκτικὴ ἄρτοκλασία, ἔλαβεν χώρα, εἰς ἣν παρέστησαν ὁ Ὑφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Χ. Κατσιγιάννης καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως. Κατόπιν ἐπηκολούθησε ἡ ἐντυπωσιακὴ λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης εἰς ἱκανὴν διαδρομὴν, τῇ τιμητικῇ συνοδείᾳ τῆς φιλαρμονικῆς «μπάντας» τοῦ Δ. Ἀχαρνῶν.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν, ἀπὸ ὁρθρου βαθέος κατεκλύσθη, ὁ νέος ἀνακαινισθεὶς Ναός ἀπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ πιστῶν, οἱ ὅποιοι παρηκολούθησαν μέ εὐλάβεια καὶ κατάνυξι τὴν πανηγυρικὴν θείαν λειτουργίαν, στὴν ὁποία προεξῆρχε ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης κ. Ἀθανάσιος, μεθ' ὅλου τοῦ ἱερατείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ ὀρίσθεις ἱεροκήρυκας ἀναφερθεὶς εἰς τὸν βίον καὶ

πολιτεῖαν τοῦ ἁγίου, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς ὑπὸ ἐκδοσὶ νέας ταυτότητας.

Ὁ Σεβασμιώτατος δευτερολογὼν νηύχθη εἰς ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα (τὴν συμπαραστάσιν τοῦ ἁγ. Νικολάου λόγῳ τῆς προσδοκώμενης Κρίσεως), μέ καθαρὸν χριστιανικὸν βίον, νά ἀναμένωμεν τὸν Κύριον. Δέν παρέλειψε νά ἀναφερθῇ εἰς τὴν ἀξίαν Ἑνοριακὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς Ἐ. Κουκουβάνην, Ν. Παγώναν, Μ. Βερτσέκου, Α. Κουκουβάνη καὶ Κ. Δραβίλλα, χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειάς τῆς ὁποίας αὐτὴ ἐπέτυχε τὸν ἄθλον τῆς περατώσεως τοῦ ἀνακαινισμοῦ τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἐντὸς 1 ἔτους ἀπὸ τὴν ἐναρξιν τῶν δομικῶν ἐργασιῶν καὶ νά ἐμφανίσῃ Ναὸν ἀξιόλογον, εὐρύχωρον καὶ ὡραῖον, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν, ἀνήκει εἰς τὸ Σωματεῖον τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἀναψυκτικὰ καὶ γλυκὰ προσεφέρθησαν εἰς ὅλους. Εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως ὁ Παντοδύναμος Θεός, δίδει τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τέτοιων θαυράστων ἔργων, πρὸς δόξαν τῆς ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας μας.

ΑΓΙΟΣ ΑΣΤΟΡΙΑΣ κ. ΠΕΤΡΟΣ EN N. ΥΟΡΚΗ

Ἱ. Μονή Ἀγ. Μηνά ἐν Ἀνθούσῃ Ἀττικῆς

Ἐπειδὴ συμβαίνει ἐκ φοβερᾶς παραδρομῆς διὰ μέσου τοῦ χρόνου νὰ μὴν ἔχουμε γράψει τι διὰ τὸν ἁγ. Ἀστορίας Πέτρον καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ τᾶς ἰδρυθείσας Ἐκκλησίας καὶ πεπραγμένα ἐν τῇ ξένῃ, αὐτὰ τ' ὀλίγα τὰ ὁποῖα ἀναγράφομεν εἶναι ἓνα μικρόν προοίμιον αὐτῶν πού θά δημοσιεύσωμεν συντόμως.

Ὁ ἁγ. Ἀστορίας μέ τὴν διακρίνουσαν αὐτόν γνησιότητα ὀρθοδόξων φρονημάτων καὶ ἐθνικῶν ἐνεργειῶν εἰς ΗΠΑ ἀποτελεῖ ἓνα φάρον ὁ ὁποῖος καταγλαΐζει τοὺς Γ.Ο.Χ.

Ἡ ἔμφυτος εὐγένεια, καλωσύνη καὶ ἀγάπη εἶναι φυσικαὶ ἀρεταὶ αἱ ὁποῖαι ἐπαξίως τιμοῦν τὸν Σεβασμιώτατον.

ΧΡΙΣΤ. ΠΕΝΝΙΕΣ (Φ. 308)

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ

Μὴ πεῖς πὼς ὅταν μιλάμε γιὰ τίς ἀλήθειες τοῦ Εὐαγγελίου λέμε «ὅλο τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια». Γιατί εἶναι ἀλήθειες ἀσύγκριτες καὶ αἰώνιες, πού πρέπει πάντοτε νὰ ὑπενθυμίζονται γιὰ νὰ τονώνουν τοὺς χριστιανούς. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἂν καὶ εἶχε πιστοὺς πού ἦταν «στηριγμένοι» στὴν μεγάλη ἀλήθεια, ἔγραφε: «Νομίζω πὼς εἶναι σωστό νὰ κεντρίζω τὴ θύμησή σας μέ τίς ὑπομνήσεις μου, ὅσο βρίσκομαι σέ τούτη τὴ ζωὴ» (Β' Πέτρου α' 13). Γιατί εἶναι γεγονός ὅτι πολὺ εὐκόλα ξεχνάμε! Ξεχνάμε τίς χθεσινές εὐ-

λογίες, τὰ χθεσινὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, τὰ χθεσινὰ μαθήματα. Ἄς μὴ χάνουμε, λοιπόν, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ξαναφέρνουμε στό νοῦ μας τό τί ἔκανε ὁ Θεός γιὰ μᾶς. Καὶ ὅταν τὰ ξαναθυμόμαστε, ἀνανεώνουμε τίς πνευματικές δυνάμεις μας καὶ παίρνουμε καὶ νέες δυνάμεις γιὰ τὴν πνευματικὴ μας πορεία.

«Ὑπομονῆς χρεῖα»

«Μὴ χάσετε, λοιπόν τό θάρρος σας, πού θά ἀνταμειφθεῖ πλουσιοπάροχα ἀπὸ τὸν Κύριο. Γιατί ἔχετε ἀνάγκη ὑπομονῆς, γιὰ νὰ κάνετε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ καρπωθεῖτε αὐτό πού Ἐκεῖνος μᾶς ὑποσχέθηκε». (Πρὸς Ἑβραίους ι' 35 - 36).